

บัญชีการสื่อสารที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวน
ที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

โดย

นาย พงศ์สรณ์ แก้วพรสวรรค์

วันที่ 7 เม.ย. 2552
เลขทะเบียน 011345 ๑.๒

ภพ.

658,834291092

พ 138๗

ม.ก.ร.๕๕กท.

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก
พ.ศ.2551

**The Communicating Factors that Influence on Tourists' Satisfaction at the
Raminthra Sport Park, Bangkok.**

By

Mr.Pongsan Kaewpornsawan

**A Study Report Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for The Master Degree of Communication Arts
Department for Tourism and Entertainment Communication**

Faculty of Communication Arts

Krirk University

2008

มหาวิทยาลัยเกริก
คณะนิเทศศาสตร์
สารนิพนธ์
ของ
นายพงศ์สรรค แก้วพรสวรรค์

เรื่อง

ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสารและทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร

นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง

เมื่อวันที่ 17 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

ประธานกรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

กรรมการสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ อรทัย ศรีสันติสุข)

กรรมการสารนิพนธ์

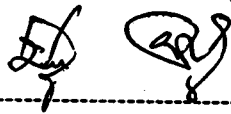
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา พันธุ์แน่น)

กรรมการสารนิพนธ์

(อาจารย์มุกตา อารยะเศรษฐากร)

หัวหน้าสาขาวิชา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควร กวียะ)

หัวข้อสารนิพนธ์	ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นายพงศ์สรรค์ แก้วพรสวรรค์
สาขาวิชา / คณะ	สาขาวิชาการสื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง/คณะนิเทศศาสตร์ / มหาวิทยาลัยเกริก
มหาวิทยาลัย	
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา พันธุ์แน่น
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา 2)ศึกษาปัจจัยการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในสวนกีฬารามอินทรา โดยดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2550 ถึง ธันวาคม 2550 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการศึกษา พบว่า 1)นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 63.0 มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีอาชีพนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีรายได้ 10,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 ที่อยู่ปัจจุบันกรุงเทพฯ-บริเวณเขตบางเขน คิดเป็นร้อยละ 85.0 มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวคือกลุ่มครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.0 เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา คิดเป็นร้อยละ 85.0 ได้รับข่าวสารจากบุคคลอื่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 และมีวัตถุประสงค์เพื่อวิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 53.0

2)ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ใน ทัศนคติระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ ความสะดวกสบายในการเดินทาง รองลงมา สถานที่ที่ค้นหาได้ง่าย และน้อยที่สุด มีอุปสรรคการออกกำลังกายครบครัน ตามลำดับ

ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ สุขภาพร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรงขึ้น รองลงมา ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง และน้อย วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย ตามลำดับ

3)ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน สถานภาพ การที่เคยมาเที่ยว สวนกีฬา สื่อในการรับข่าวสาร และวัตถุประสงค์ ส่วนตัวแปรกลุ่มนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา คือ อายุ อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน สถานภาพของครอบครัว การที่เคยมาเที่ยว สื่อในการรับข่าวสาร และวัตถุประสงค์ ส่วนตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยทำขึ้นจนเสร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา พันธุ์แน่น อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษาข้อเสนอแนะ และแนวคิดต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยทำงานลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่และคณาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์มุกิตา อารยะเศรษฐกร ที่ได้กรุณาดูแลผู้วิจัยเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกริก

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สวนกีฬารามอินทรา ที่อำนวยความสะดวกและ ให้ความร่วมมือในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ของผู้วิจัย อภินิษฐ์ แก้วพรสวรรค์ กรุณา แก้วพรสวรรค์ ที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ผู้วิจัยอาจมิได้กล่าวมา ณ โอกาสนี้ด้วย สำหรับ การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

พงศ์สรรค์ แก้วพรสวรรค์

มหาวิทยาลัยเกริก

พ.ศ.2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญแผนภาพ	(8)
บทที่ 1	บทนำ
	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา
	1
	ปัญหำนำในการวิจัย
	4
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
	4
	ขอบเขตของการวิจัย
	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ
	6
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
	7
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
	7
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
	12
	ทฤษฎี Social Mess
	15
	แนวคิดและทฤษฎี KAP Theory
	16
	แนวคิดทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร
	18
	แนวคิดและทฤษฎีไซเบอร์เนติกส์ โดย นอร์เบิร์ต วีเนอร์
	19
	แนวคิดการสร้างสวนสาธารณะ
	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	27
	กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์
	29
	สมมติฐานในการศึกษา
	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัย	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
วิธีการนำเสนอและรายงานผลการศึกษา	35
บทที่ 4	35
ผลการศึกษา	35
ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามา	35
ที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร	
ปัจจัยความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อความพึงพอใจของ	40
นักท่องเที่ยวในการเข้ามาที่สวนกีฬาราม กรุงเทพมหานคร	
บทที่ 5	67
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	72
ภาคผนวก	73
แบบสอบถาม	74
หนังสือรับรอง	78
บรรณานุกรม	80
ประวัติการศึกษา(และการทำงาน)ของผู้เขียน	82

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ตารางที่ 2	แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	38
ตารางที่ 3	แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสวนกีฬารามอินทรา	39
ตารางที่ 4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	40
ตารางที่ 5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	41
ตารางที่ 6	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาสวนกีฬารามอินทรา	42
ตารางที่ 7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	43
ตารางที่ 8	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	44
ตารางที่ 9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ที่อยู่ปัจจุบัน กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	45
ตารางที่ 10	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทางครอบครัว กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	46
ตารางที่ 11	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มนักท่องเที่ยว กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	47
ตารางที่ 12	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราก่อนหน้านี้ กับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	48
ตารางที่ 13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อโทรทัศน์	49
ตารางที่ 14	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวิทยุ	50
ตารางที่ 13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อสาร-นิตยสารการท่องเที่ยว	51

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่ออินเทอร์เน็ต	51
ตารางที่ 17	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลในครอบครัว-ญาติพี่น้อง	50
ตารางที่ 18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่น เช่นเพื่อน คนรู้จัก ครู	51
ตารางที่ 19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	50
ตารางที่ 20	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา	51
ตารางที่ 21	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง	
ตารางที่ 22	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ สวนกีฬารามอินทรา ด้านป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่างๆ ชัดเจน	
ตารางที่ 23	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่ตั้งหาได้ง่าย	66
ตารางที่ 24	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย	66
ตารางที่ 25	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านจำนวนห้องน้ำ มีบริการอย่างเพียงพอ	
ตารางที่ 26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านมีบริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย	
ตารางที่ 27	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านเส้นทางการใช้จักรยาน	66
ตารางที่ 28	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านการดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆ	
ตารางที่ 29	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านการออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก	66
ตารางที่ 30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านมีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน	66

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
แผนภาพที่ 1	
แบบจำลอง “7 ตัวเอส ระลอกคลื่นความต้องการของมนุษย์”	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเจริญเติบโตของเมืองหลวงศูนย์กลางเศรษฐกิจที่มีประชากรอาศัยอยู่กว่า 10 ล้านคน อย่างกรุงเทพฯ ทำให้สภาพแวดล้อมแบบธรรมชาติ พื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์เหลือน้อยเต็มที ทั้งนี้การเพิ่มพื้นที่สีเขียวจึงเป็นนโยบายที่สำคัญ ที่ผู้ปกครองเมืองหลวงต้องใส่ใจและให้ความสำคัญ เพราะพื้นที่สีเขียวนับเป็นดัชนีบ่งบอกคุณภาพชีวิตของคนในเมืองหลวงที่สำคัญอย่างหนึ่ง

ปัจจุบันสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร ของกรุงเทพฯอยู่ที่ประมาณ 2.8 ตารางเมตรต่อคน ซึ่งยังต่ำกว่ามาตรฐาน โดยเป้าหมายของผู้บริหารในยุคนี้จะเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ประชาชนได้มีสถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย และจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ให้ได้ร้อยละ 30 ของพื้นที่กรุงเทพฯ 1,400 ตารางกิโลเมตร หรือให้มีสัดส่วนพื้นที่สีเขียว ต่อประชากรเป็น 3 ตารางเมตรต่อคน ภายในปี 2551

แนวทางการเพิ่มพื้นที่สีเขียวนอกจากเป้าหมาย เพื่อเพิ่มสถานที่ออกกำลังกาย และสันทนาการสำหรับประชาชน นอกจากการจัดหาพื้นที่ว่างของกทม. เองแล้ว ยังสามารถแสวงหาความร่วมมือกับภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขอใช้พื้นที่ว่างเปล่า เพื่อปรับปรุงให้เป็นสวนหย่อมขนาดเล็ก โดยเฉพาะในพื้นที่กลางเมืองที่หาพื้นที่ขนาดใหญ่ลำบาก นอกจากนี้ยังรวมไปถึง การปรับปรุงเกาะกลางถนน จัดสวนริมทาง ตลอดจนการส่งเสริมสวนลอยฟ้าที่ประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่จำกัด สามารถทำสวนส่วนตัวในบ้านได้(เคลนิวิสต์20.มีย 48)

ในอดีต รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานที่ดิน ๓๖๐ ไร่ ณทุ่งศาลาแดง สำหรับจัดงานสยามรัฐพิพิธภัณฑ์เพื่อแสดงสินค้าและเผยแพร่กิจการบ้านเมืองเมื่อ พ.ศ.๒๔๖๔ และเมื่อเสร็จงานให้จัดเป็น "วนสาธารณะ" ให้ประชาชนใช้พักผ่อนอย่างต่างประเทศ และพระราชทานชื่อว่า "สวนลุมพินี" จึงถือว่า สวนลุมพินี เป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของประเทศไทย แม้ก่อนหน้านั้นจะมีการสร้างอุทยานหรือสวนหลายแห่งมาก่อน เช่น สวนดุสิต สวนสุนันทา หรือ อุทยานสราญรมย์เป็นต้น แต่ไม่ถือเป็นสวนสาธารณะ สมัยรัชกาลที่ ๗-๘ เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกและมีสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงไม่มีการสร้างสวนสาธารณะหรืออุทยานเกิดขึ้นอีก

ประเทศไทยก็มี "ขบวนการอุทยานเพื่อมวลชน" เช่นกันแต่มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนประเทศอื่นใดในโลก คือ เกิดด้วยพระราชดำริและพระบารมีของ พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ นับเป็นเวลาประมาณ ๕๐ ปี หลังการพระราชทานที่ดินทุ่งศาลาแดงเนื้อที่ ๓๖๐ ไร่ ของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อสร้างสยามรัฐพิพิธภัณฑ์และ"วนสาธารณะให้ประชาชนใช้เป็นที่พักผ่อน"

เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ เวลาประมาณ ๐๙.๔๐ น. ท่ามกลางเรียบริยกร้องหา สวนสาธารณะที่ไร้ผลของสาธารณชน หม่อมหลวงทวีสันต์ ลดาวัลย์ ได้โทรศัพท์แจ้งการรถไฟแห่งประเทศไทยความว่า "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำริว่า พระองค์มีพระราชทรัพย์อยู่จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีพระราชประสงค์จะสร้างสวนสาธารณะสักแห่งในบริเวณกรุงเทพมหานคร เพื่อประชาชนได้ใช้เป็นที่พักผ่อนในยามว่าง ทรงเห็นว่าการรถไฟมีพื้นที่มาก เช่น ย่านพหลโยธิน จึงใคร่ขอให้การรถไฟได้พิจารณาและให้ความร่วมมือในด้านนี้ด้วย" การรถไฟฯ จึงได้จัดที่ดินจำนวน ๙๓ ไร่ ที่ใช้ทำเป็นพิพิธภัณฑ์รถไฟอยู่แล้วจัดสร้างสวน ซึ่งต่อมาคือ "สวนจตุจักร" ที่การรถไฟฯและเทศบาลนครหลวงร่วมกันสร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติในวาระพระชนมายุครบ ๔ รอบ ซึ่งต่อมามีการขยายพื้นที่เพิ่มอีก ๑๐๐ ไร่ ในสมัย ท่านผู้หญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในรัฐบาล นายธานินทร์ กรัยวิเชียร

ในวาระมหามงคลพระชนพรรษา ๖๐ พรรษาของทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (๒๕๓๐) และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ (๒๕๓๕) ก็ได้มีการสร้างสวนสาธารณะที่สำคัญและสวยงามอีกหลายแห่ง เช่น สวนหลวง ร.๙ อุทยานเบญจสิริ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ สวนรมณีนาถ สวนเบญจกิติ (บึงยารุบ) สวนสันติชัยปราการ รวมทั้งสวนภัทรมหาราชินีที่จังหวัดสุพรรณบุรี และในวาระครบรอบ ๗๒ พรรษา (พ.ศ.๒๕๔๒) ก็ได้มีการสร้างสวนสาธารณะเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในมหามงคลพระชนมพรรษา ๖ รอบเป็นจำนวนมาก เช่น ที่เชิงสะพานพระราม ๙ ผังพระนคร และในอื่นๆหลายแห่ง รวมทั้งสวนสาธารณะเชิงสะพานพระราม ๔ และสวนวชิรเบญจทัศ ในวาระสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เจริญพระชนมายุ ๕๐ พรรษา ทั้งนี้ยังไม่นับถึงต่างจังหวัดที่ทั้งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติในวาระต่างๆ รวมแล้วน่าจะมีสวนสาธารณะทั้งเล็กและใหญ่รวมทั้งสวนสุขภาพที่สืบเนื่องจากพระราชดำริและจากความจงรักภักดีของประชาชนทั่วประเทศมากกว่า ๑๐๐ แห่ง

ต่อมาเนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบรอบ 50 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ทาง กทม. จึงดำเนินโครงการปลูกสวนป่า กทม. เฉลิมพระเกียรติ 9 แห่ง ในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และสวนกีฬารามอินทราก็เป็นส่วนหนึ่งในโครงการนั้น โดยสร้างในบริเวณกองขยะ และโรงงาน กำจัดขยะมูลฝอยเดิมของสำนักรักษาความสะอาด(ปัจจุบัน คือ สำนักสิ่งแวดล้อม) ที่เลิกใช้ไปแล้ว โครงการระยะแรกเริ่มต้นในปี 2530 โดยทำการถมดินภูเขาขยะ และ

ปลูกต้นไม้ยืนต้น เช่น นนทรี มะขาม ตามคำแนะนำของนักวิจัยเพื่อบำรุง ปรับปรุงพื้นที่ เตรียมจัดสร้างเป็นสวนป่า แต่ด้วยสภาพพื้นที่ที่กว้างขวางสลับนดินคล้ายภูเขาขนาดเล็ก กรุงเทพมหานคร จึงพัฒนาต่อมาเป็นสวนสาธารณะในรูปแบบสวนกีฬาเพื่อการพักผ่อน และ ออกกำลังกาย สำหรับ ชุมชนใกล้เคียง เป็นสวัสดิการเพื่อสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง รวมทั้งเป็นสถานที่เพาะชำผลิตต้นไม้ของกทม.ด้วย

ที่ตั้ง	ถนนรามอินทรา กม. 2 เขตบางเขน
ขนาดพื้นที่	59 ไร่
เวลาทำการ	05.00 - 21.00 น. ทุกวัน
ประเภทของสวน	สวนเฉพาะทางหรือ สวนอเนกประสงค์
หน่วยงานรับผิดชอบ	สำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม
รถประจำทาง	สาย26 , สาย27

สวนกีฬารามอินทราได้รับการพัฒนาเต็มรูปแบบกลายเป็น "สวนกีฬาแห่งแรกของเมือง" ตอบสนองความต้องการของ ประชาชนทั้งเพื่อการพักผ่อนในรูปแบบกิจกรรมเพื่อสุขภาพ พลาณามัยและกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือสวนภูเขา และลานกีฬา

- สวนภูเขา พื้นที่สีเขียว 37 ไร่จัดภูมิทัศน์สร้างสภาพแวดล้อม เป็นสวนป่าเขียวชอุ่ม ด้วยพืชพรรณ กำหนดให้สร้าง เส้นทางวิ่งยาว 1.1 กม. และเส้นทางจักรยานเสือภูเขายาว 1.5 กม.ตัดผ่านเนินเขาที่แวดล้อมด้วยสวนป่า เพิ่มบรรยากาศความเป็นธรรมชาติ ซึ่งมีรายละเอียดสะดุดตาเพิ่มความน่าสนใจให้กิจกรรมการออกกำลังกายมากขึ้น
- ลานกีฬา พื้นที่นันทนาการ 22 ไร่ บนที่ราบกว้างกำหนดให้ สร้างเป็นลานกีฬาอเนกประสงค์ที่ได้มาตรฐานสำหรับกีฬาหลากหลายประเภทให้เลือกใช้บริการ ได้แก่ สนามฟุตบอล 5-7 คน 4 สนาม สนามบาสเก็ตบอล 2 สนาม สนามตะกร้อ 4 สนาม (สำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม,2550)

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้มีประชาชนให้ความสนใจเข้ามาใช้บริการสวนกีฬารามอินทรายิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร สำหรับเหตุผลที่ศึกษาในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยว เนื่องจากสวนกีฬารามอินทรา ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ เป็นปอดของกรุงเทพฯ จึงควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวนี้

ผลการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กำหนดนโยบาย ในการจัดการสวนกีฬารามอินทรา และสวนสาธารณะเฉพาะทาง หรือสวนอเนกประสงค์ ที่จะ เกิดขึ้นในอนาคต ช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ประชาชนและสร้างกระแสการออกกำลังกาย เพื่อ สุขภาพที่แข็งแรง จิตใจที่แจ่มใสแก่คนกรุงเทพฯ

ปัญหำนำในการวิจัย

1. ทศนคติของผู้มาใช้บริการที่สวนกีฬารามอินทราเป็นอย่างไร
2. ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการที่สวนกีฬารามอินทราอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการรับข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุประสงค์และด้าน ทศนคติ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัจจัย ด้านวัตถุประสงค์ และทศนคติกับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว ที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสารและทศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยศึกษาในขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในสวน กีฬารามอินทรา จำนวน 100 คน
2. สถานที่วิจัย ได้แก่ สวนกีฬารามอินทรา หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงาน สวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม สถานที่ตั้ง ถนนรามอินทรา กม. 2 เขตบางเขน
3. ด้านเนื้อหามุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ และทศนคติ ของนักท่องเที่ยว ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
4. ระยะเวลาในการวิจัย ทำการสำรวจภาคสนาม และแจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่ไปเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2550 ถึง ธันวาคม 2550

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่

1.ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 การศึกษา
- 1.4 อาชีพ
- 1.5 รายได้ต่อเดือน

2.ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

3.ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การเข้ามาท่องเที่ยว

4.ปัจจัยด้านทัศนคติ

- เส้นทางคมนาคม
- สถานที่
- การบริการของเจ้าหน้าที่
- คุณภาพสวนสาธารณะ

ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา

ข้อจำกัดของการศึกษา

ศึกษาเฉพาะบุคคลที่เข้าไปใช้บริการภายในสวนกีฬารามอินทรา ซึ่งครอบคลุมเป้าหมายที่เป็นประชาชนชาวไทยทั่วไป ทั้งนี้ผู้ศึกษามีได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาใช้บริการภายในสวนกีฬารามอินทรา แต่ประการใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติด้านต่างๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเข้ามาท่องเที่ยวในสวนกีฬารามอินทรา
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านทัศนคติที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในสวนกีฬารามอินทรา
3. ผู้บริหารสวนกีฬารามอินทรา สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นข้อมูลเชิงวิชาการ สำหรับผู้สนใจศึกษาวิจัยเชิงลึกต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติ** หมายถึง ความรู้สึกโน้มเอียงในด้านต่างๆ ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ได้แก่ เส้นทางคมนาคม สถานที่ การบริการของเจ้าหน้าที่ และกิจกรรมที่มี
2. **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว** หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ หรือไม่ชอบ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยหลังจากเข้าท่องเที่ยวในสวนกีฬารามอินทรา ในด้านต่างๆ ได้แก่ ออกกำลังกาย ว่ายน้ำ ดิบบักรยาน แอโรบิค ไทเก๊ก ฟุตบอล ตะกร้อ เทนนิส แบดมินตัน
3. **นักท่องเที่ยว** หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหรือเข้ามาใช้บริการในสวนกีฬารามอินทรา
4. **สวนกีฬา** หมายถึง สวนกีฬารามอินทรา
5. **ลานกีฬา** หมายถึง พื้นที่ที่สร้างไว้สำหรับเล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ ภายในสวนกีฬารามอินทรา เช่น สนามฟุตบอล สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส โรงยิมและฟิตเนสฯ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสารและทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรของการศึกษามาเป็นองค์ประกอบในการวางแผน ซึ่งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. ทฤษฎี Social Mess
4. แนวคิดและทฤษฎี KAP Theory
5. แนวคิดและทฤษฎีทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร
6. แนวคิดและทฤษฎีไซเบอร์เนติกส์ โดย นอร์เบิร์ต วีเนอร์
7. แนวคิดการสร้างสวนสาธารณะ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ หรือ การแสดง ออกรวม ทั้ง กระบวนการตัดสินใจของมนุษย์ที่เกี่ยวกับการซื้อสินค้า นั้นหมายความว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความนึกคิด (Thought) ความรู้สึก (Feeling) หรือมีการแสดงออก (Action) ในการดำรงชีวิตประจำวันนั้น แต่ละบุคคลย่อมมีกระบวนการแห่งพฤติกรรมของตนเองเสมอ และพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน เพราะแต่ละคนย่อมมีทัศนคติ (Attitude) หรือสิ่งจูงใจ (Motive) ของตนเองที่ทำให้พฤติกรรมของตนเองแตกต่างไปจากบุคคลอื่นๆ ทัศนคติ หรือสิ่งจูงใจเหล่านี้จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยผลจากการยึดถือสิ่งต่างๆ ความคิดของตนและรับเอาสิ่งต่างๆ จากภายนอกเข้ามา ซึ่งมนุษย์แต่ละคนมีการตัดสินใจภายใต้สิ่งควบคุมเหล่านี้ เพื่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของตนตลอดเวลา

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมคือ กระบวนการทางจิตวิทยาหรือที่รู้จักกันดีในด้านการตลาดว่า พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล โดยมีแรงจูงใจเป็นตัวผลักดันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ เพื่อที่จะสร้างตัวเลือที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคผ่านข้อมูลข่าวสาร

ตราสินค้า การส่งเสริมการขาย และการตัดสินใจเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดอื่นๆ ปัจจัยภายในหรือปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่เกิดขึ้นภายในตัวนักท่องเที่ยวแต่ละคนได้แก่

1. ความจำเป็น ความต้องการ และการจูงใจ (Needs, wants and motivation) เป็นความจำเป็น (needs) สามารถเป็นไปได้ทั้งร่างกายและจิตใจ เช่นการพักผ่อนหย่อนใจ การได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อความรอบรู้ทันสมัย เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการ (wants) แต่อาจเป็นได้ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว นักการตลาดต้องสร้างความต้องการในความจำเป็นนั้นด้วยการจูงใจ (motivation) ซึ่งในด้านการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละคนอาจเกิดจากความต้องการในระดับที่ต่างกันและมีแรงจูงใจหลายๆอย่างเกิดขึ้นพร้อมกันได้

2. การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่มนุษย์มีต่อสิ่งต่างๆรอบตัว โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในคือ ความเชื่อ ประสบการณ์ อารมณ์ฯลฯ และปัจจัยภายนอกคือ การได้รับการกระตุ้นจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส โดยมีกระบวนการรับรู้ดังที่ได้อธิบายไว้ในแนวคิดและทฤษฎีการเปิดรับข้อมูลและข่าวสาร

3. การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความเข้าใจอันมีผลจากประสบการณ์อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการตอบสนอง (Response) เมื่อได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ตามทฤษฎีสิ่งกระตุ้น-ตอบสนอง (Stimulus-Response Theory) การสื่อสารที่ได้ผลจึงต้องอาศัยการกระตุ้นด้วยความถี่เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการตอบสนอง

4. บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึงลักษณะเด่นเฉพาะบุคคล อันเกิดมาจากความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ การเรียนรู้และการรับรู้ที่สะท้อนออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้วิเคราะห์บุคลิกภาพโดยเน้นแรงจูงใจที่มาจากจิตใต้สำนึกเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์ดังนี้

- ID เป็นบุคลิกภาพที่เกิดจากสิ่งกระตุ้นอย่างหยาบ ทำให้มีการตอบสนองเพื่อความพึงพอใจเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงค่านิยมในสังคมและวัฒนธรรม
- EGO เป็นบุคลิกภาพที่เกิดจากการควบคุมจิตใต้สำนึก ซึ่งจะควบคุมการกระตุ้น ID ได้ การตอบสนองจะเป็นไปลักษณะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมและวัฒนธรรม
- SUPER EGO เป็นบุคลิกภาพที่สะท้อนถึงจริยธรรมและคุณธรรมของสังคม เป็นบุคลิกภาพของพลเมืองดีที่การสื่อสารการตลาดควรใช้เป็นแนวทาง

5. รูปแบบการดำรงชีวิต (Life Style) หมายถึงพฤติกรรมการดำรงชีวิต เช่นการเลือกการพักผ่อนหย่อนใจ บางคนชอบการอ่านหนังสือหรือดูโทรทัศน์ที่บ้าน บางคนชอบออกไปดูภาพยนตร์หรือเดินเล่นตามศูนย์การค้า การเลือกการเดินทาง บางคนชอบเดินทางเอง บางคนชอบเดินทาง

เป็นหมู่คณะรูปแบบการดำรงชีวิตจะควบคู่กันไปกับค่านิยม (Values) ของคนๆ นั้นด้วย เช่น นิยมเดินทางโดยเครื่องบิน นิยมการท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นต้น

6.แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self Concept) หมายถึงความคิดหรือความเข้าใจภายในตัวเองอันเกิดพร้อมๆ กับการรับรู้ (Perception) ประกอบด้วย

- แนวคิดเกี่ยวกับตนเองที่แท้จริง (Real Self) เป็นความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงว่ามีนิสัยหรือความชอบอย่างไร เช่น ชอบท่องเที่ยวโบราณสถานเพราะได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ชอบท่องเที่ยวธรรมชาติเพราะได้พักผ่อน คลายความตึงเครียด เป็นต้น
- แนวคิดของตนเองในอุดมคติ (Ideal Self Concept) เป็นความนึกคิดที่ตนเองอยากเป็นหรือมีคนเข้าใจตนเองเป็นเช่นนั้น แล้วแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแนวคิดนั้น เช่น การไปช้อปปิ้งที่ประเทศฝรั่งเศสทุกปี เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่แสดงถึงความทันสมัยและร่ำรวยของตน
- แนวคิดของตนเองที่คิดว่าบุคคลอื่นมองตนเองที่แท้จริง (Reference-Group Self Concept) เป็นภาพที่บุคคลที่คิดว่าคนอื่นมองตนเองที่แท้จริงอย่างไร เช่นคิดว่าคนอื่นมองตนเดินทางท่องเที่ยวเพราะต้องการพักผ่อน
- แนวคิดของตนเองที่คิดว่าบุคคลอื่นคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self-Image Concept) เป็นภาพที่บุคคลต้องการให้คนอื่นคิดถึงตนในแง่ใดแง่หนึ่ง เช่นต้องการให้คนอื่นมองว่าการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม

แนวคิดต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบริการการท่องเที่ยว เช่นการเดินทางโดยเรือสำราญอันหรูหรา การเลือกที่พักแรมเป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง การเดินทางเพื่อไปชมงานแสดงศิลปะละครเพลง หรือชมการแข่งขันกีฬาระดับโลก เป็นต้น

7.ทัศนคติ (Attitudes) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่าเสมอหรือความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทัศนคตินี้อาจมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการรับรู้และพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยว และสามารถบิดเบือนข้อมูลได้จากทัศนคติที่เกิดจากประสบการณ์ เช่นการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศหนึ่งแล้วถูกโจรกรรม จึงเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อประเทศนั้น อาจบอกว่า ประเทศนั้นไม่สวยงาม อากาศไม่ดี อาหารไม่อร่อยไปด้วย นอกจากนี้ ทัศนคติอาจเกิดจากการบอกกล่าวของกลุ่มอ้างอิงต่างๆ เช่น สื่อมวลชน ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น การเปลี่ยนทัศนคติต้องใช้เวลาและเครื่องมือในการสื่อสารมาก และต้องทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องด้วย(ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2543, น.64-67)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ จากการศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจที่กล่าวไว้ในทฤษฎีจิตวิทยาในอดีต รวบรวมได้ดังนี้

ทฤษฎีแสวงหาความพึงพอใจ (อ้างถึงในเมตตา เศตตเลข, 2539 : 11) ทฤษฎีนี้กล่าวว่าบุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใดๆ ที่ให้ความสุข และจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความลำบาก อาจแบ่งประเภทความพอใจ กรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติแล้วต้องแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใดๆ
2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistical hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขจะต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่า มนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ และจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์นี้ผู้หนึ่งด้วย

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ กล่าวว่า คนถูกจูงใจให้กระทำเรื่องมาจากการกระทำนั้นๆ จะทำให้คนได้รับความพอใจ อารมณ์จึงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม

ทฤษฎีความพึงพอใจ เซลลี่ (Maynard W. Shelly , 1975 : 252-268) สรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุขที่ความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

ฮิลการ์ดและคณะ (อ้างถึงในชรินี เดชจินดา, 2535 : 15) กล่าวว่าสิ่งจูงใจ (incentive) ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจเป็นสิ่งจูงใจทางบวก (Positive incentive) ซึ่งได้แก่กิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมทางวัตถุที่จะสร้างความพึงพอใจตามเงื่อนไขของความต้องการ เช่น อาหาร เป็นสิ่งจูงใจที่สร้างความพึงพอใจต่อแรงขับ (drive) เกี่ยวกับความหิว นี่เป็นสิ่งจูงใจที่สร้างความพึงพอใจต่อแรงขับเกี่ยวกับความกระหาย อย่างไรก็ตามบางครั้งสิ่งจูงใจทางบวกก็ไม่ได้สร้างความพอใจต่อความต้องการทางกายภาพ แต่อาจเกิดจากเหตุเฉพาะตัวของบุคคล เช่น รสหวาน อาจเป็นความพอใจของแต่ละบุคคล แม้ว่าไม่ได้ให้คุณค่าทางอาหาร

จากแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ดังได้กล่าวมานี้ อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง เมื่อเกิดความต้องการบุคคลจะตั้งเป้าหมายเพื่อให้บรรลุความต้องการ ความพึงพอใจของบุคคลจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะส่วนบุคคล

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ได้แก่ ทรัพยากร (Resources) หรือสิ่งเร้า (Stimuli) การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือ การศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะให้เกิดความพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน แต่เนื่องจากทรัพยากรในโลกนี้มีอยู่จำกัด ดังนั้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุด เมื่อมีการจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างถูกต้องเหมาะสม สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นทรัพยากรของระบบความพึงพอใจอันหนึ่ง ดังนั้น การออกแบบสภาพแวดล้อม คือ การตัดสินใจว่าควรจัดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่อย่างไรให้เกิดความพึงพอใจ

เมื่อพิจารณาในระบบที่กว้างขึ้นเพื่อให้เข้าใจว่า ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้ จะเกิดได้อย่างไร ซึ่งจากแนวความคิดของแซนดรา เจ นิวแมน (อ้างถึงในเมตตา เศวต เลข, 2539 : 12) ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถศึกษาได้ชัดเจน เมื่อแยกออกเป็น การตอบรับ (response) และปฏิกิริยา (reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อมหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสรีระซึ่งสามารถวัดได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงทางอัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิร่างกาย ฯลฯ ในขณะที่การตอบรับหมายถึง การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งรวมเรียกว่าการตอบรับทาง สังคม-จิตวิทยา และพฤติกรรม (Social-Psychological and Behavioral Response) ปัจจัยต่างๆ ที่ได้ให้เกิดการตอบรับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีดังนี้ คือ

1. ลักษณะของบุคคลผู้ตอบรับสภาพแวดล้อม
2. ลักษณะทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ
3. การรับรู้ของบุคคล
4. การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น

ปัจจัย 2 ปัจจัยแรก เป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบ โดยลักษณะของบุคคลรวมถึงปัจจัยต่างๆ ด้านประชากรศาสตร์ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ส่วนปัจจัย 2 กลุ่มหลังเป็นผลที่ส่งออกมาจากระบบนี้ การที่บุคคลจะรับรู้สภาพแวดล้อมใดๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินและความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ พฤติกรรมแสดงออกของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ การประเมินผล การแสดงออกนี้ จะสะท้อนว่า บุคคลนั้นมีความพึงพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

เบนจามิน บี วอลแมน (Benjamin B. Wolman, 1973 : 384) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึก (Feeling) มีความสุข เมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goal) ความต้องการ (Needs) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

เดวิด เครช และ ริชาร์ด เอส ครัชฟิลด์ (David Krech and Rishard S. Crutchfield, 1962 : 77-84) มีความเห็นที่คล้ายกับวอลแมน เขากล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดมุ่งหมาย (Goals) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง

เมตตา เสวตเลข (2539 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ หรือบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นได้ไม่ได้รับการตอบสนอง

นักวิจัยของไทย 3 ท่าน ให้ความหมายของความพึงพอใจคล้ายคลึงกันกล่าวคือ

วิมลสิทธิ์ นรยางกูร (2526 : 74) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

ดิเรก ฤกษ์ห่วย (อ้างถึงในเมตตา เสวตเลข, 2539 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

หลุย จำปาเทศ (2533 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมากก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

กล่าวได้ว่าทัศนคติและความพึงพอใจเกือบจะเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวก (อ้างถึงในเมตตา เสวตเลข, 2539 : 9)

ในด้านแนวความคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีกล่าวไว้ในงานวิจัยในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หรือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ของมาสโลว์ (Maslow's General Theory Human Motivation) และ Abraham H. Maslow (1970 : 69-80) มาอธิบายซึ่งอาจสรุปได้ว่าความพึงพอใจของมนุษย์จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเริ่มพัฒนาจากความต้องการในระดับต่ำ (Lower needs) ซึ่งเป็นความต้องการขั้น

พื้นฐาน (Basic needs) ก่อน เมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์ก็จะเกิดความต้องการในระดับสูงต่อไป (Higher needs)

มาสโลว์ ได้ลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดในการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต รวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นทางใจ

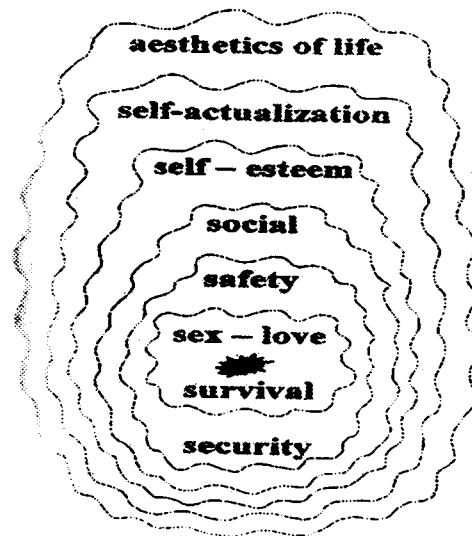
3. ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) เป็นความต้องการให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิก การได้รับความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะเด่น หรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้สังคมหรือบุคคลอื่นๆ ยกย่องสรรเสริญ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (Self Realization or Self Actualization) เป็นความต้องการที่ยากแก่การเสาะแสวงหา

สมควร กวียะ (2547 : 25-26) ได้ทำแบบจำลอง "7 ตัวเอส ระลอกคลื่นความต้องการของมนุษย์ (Somkuan's Seven Sigma of Human Basic Needs)" ประกอบไปด้วย

1. Sex-love ความต้องการความรักความใคร่
2. Survival ความต้องการความอยู่รอด
3. Safety-security ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง
4. Social need ความต้องการสังคม
5. Self-esteem ความต้องการความภาคภูมิใจ
6. Self-actualization ความต้องการความสำเร็จ
7. Aesthetics of life ความต้องการความสวยงามหรือสุนทรียภาพแห่งชีวิต

ภาพที่ 1 แบบจำลอง “7 ตัวเอส ระลอกคลื่นความต้องการของมนุษย์”

ในขณะที่มาสโลว์จัดความรักอยู่ในลำดับที่ 3 ต่อจากความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัย แบบจำลอง 7 ตัวเอสข้างต้นนี้จัดให้ความรักใคร่ (sex-love) เป็นศูนย์กลางของความ ต้องการ (Heart of the Human Needs) ส่วนความต้องการทั้ง 6 ที่เหลือเป็นเพียงความต้องการที่เพิ่มเติมเสริมส่งความต้องการความรักใคร่เท่านั้น

ออต รอมเนย์ (Ott Romney 1945:14) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมนุษย์เราแบ่ง ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ การนอน การรับประทานอาหาร ฯลฯ
2. ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การทำงาน ฯลฯ
3. ความต้องการทางด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การพักผ่อนในสวนสาธารณะ การเล่นกีฬา ฯลฯ

เกี่ยวกับการใช้เวลาในวันหนึ่งๆ (24 ชั่วโมง) ของมนุษย์ประมาณว่า 1/3 ของเวลาในแต่ละ วันที่ดำรงชีวิตอยู่เป็นเวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ รอมเนย์ ได้ศึกษาการใช้เวลาในแต่ละวันของ ชาวอเมริกันวัยผู้ใหญ่ ดังนี้

1. เวลาสำหรับการมีชีวิตอยู่ เท่ากับ 10 ชั่วโมง (ความต้องการทางด้านร่างกาย)
2. เวลาสำหรับการหาเลี้ยงชีพ เท่ากับ 9 ชั่วโมง (ความต้องการด้านเศรษฐกิจ)
3. เวลาว่างเท่ากับ 5 ชั่วโมง (ความต้องการทางด้านการพักผ่อนหย่อนใจ)

ส่วนบัลด์วิน ที แอล (อ้างถึงในเวทิส กาญจนแก้ว) ได้แบ่งเวลาแตกต่างไปจากรอมเนย์ เล็กน้อย โดยแบ่งชีวิตปัจจุบันในแต่ละวันออกเป็น 3 ส่วน ๆ กัน

1. เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการทำงาน
2. เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ

3. เวลา 8 ชั่วโมง สำหรับการนอนหลับ

เครชและครัทช์ฟิลด์ (Krech and Crutchfield, 1962 : 77) กล่าวว่า เมื่อเกิดความต้องการ คนเราก็จะกำหนดเป้าหมาย (goals) หลายอย่างเพื่อสร้างความพึงพอใจ กำลังความต้องการของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมและค่านิยม (Cultural norms and Values)
2. ความสามารถทางร่างกาย (Biological Capacity)
3. ประสบการณ์ (Personal experience)
4. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Physical and Social Environment)

ทฤษฎี Social Mess "ทฤษฎีความผสมปนเปทางสังคม" ของ รศ.ดร.สมควร กวียะ โดยมีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สามารถจะนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารได้ดังนี้

S = Sex เพศ ของผู้ที่มาใช้บริการ เพราะเพศจะแสดงออกถึงความแตกต่างด้านอารมณ์ความรู้สึก ความคิด จิตใจอย่างชัดเจน เช่น เพศหญิงจะมีความพิถีพิถันมากกว่าเพศชาย แต่เพศชาย

จะชอบความผจญภัยหรือตื่นเต้น

O=Occupation ความแตกต่างของอาชีพ หน้าที่การและความรับผิดชอบจะมีผลต่ออารมณ์ รวมถึงสุขภาพจิตของผู้ปฏิบัติงานด้วยสืบเนื่องไปยังลักษณะนิสัยและความเครียดของแต่ละบุคคลได้

C=Culture วัฒนธรรมถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของคนในสังคม วัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่และภูมิภาค การให้ความสำคัญและมีกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมในด้านที่ดีจะก่อให้เกิดกระแสตอบรับจากกลุ่มนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีและมีผลต่อพฤติกรรมด้านความคิดบวกของคนในสังคมได้

I=Income รายได้สามารถบ่งชี้ถึงสถานะทางสังคมของแต่ละบุคคล การคำนึงถึงรายได้ของนักท่องเที่ยว จะมีผลต่อการวางแผนให้เหมาะสมกับสถานะของนักท่องเที่ยว ที่จะเข้าใช้บริการ

A=Age อายุของผู้เข้ามาท่องเที่ยว

L=Locality ภูมิลาเนาที่อาศัย

M=Marital Status สถานภาพการสมรส

E=Education ระดับการศึกษา

SS=Social Status สถานภาพทางสังคม ตำแหน่งในสังคมที่บุคคลหนึ่งมีอยู่ เช่น เป็น พ่อ แม่ พระ หรือครู มักใช้คำว่า “สถานภาพ” ควบคู่ไปกับคำว่า “บทบาท” เป็น “สถานภาพและบทบาททางสังคม”

แนวคิดและทฤษฎีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP Theory)

นักการศึกษาได้ยอมรับกันมานานแล้วว่า การสอนเป็นการป้อนสารนิเทศที่สามารถเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice) ของนักเรียนได้ นักจิตวิทยาก็ยอมรับเช่นกัน นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนที่ได้ศึกษาอิทธิพลการโฆษณาชวนเชื่อของสหรัฐอเมริกาในระหว่างการทำสงครามกับสเปน ของคอมมิวนิสต์รัสเซียหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และของนาซีเยอรมันก่อนและระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ก็ได้มีความเชื่ออย่างกว้างขวางว่า สารนิเทศจากสื่อมวลชน สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของมวลชนผู้รับสารได้เป็นอย่างมาก จึงได้มีการสร้างทฤษฎีเข็มฉีดยา (Hypodermic Needle Theory) ทฤษฎีกระสุนเงิน (Silver Bullet Theory) ทฤษฎีการปลูกฝี (Inoculation Theory) ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) ขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นการแสดงให้เห็นว่าสารนิเทศจากสื่อมวลชนก่อให้เกิดผลในประชาชนผู้รับสาร สองทฤษฎีแรกเชื่อว่าผลนั้นเป็นไปอย่างรุนแรงและรวดเร็ว สองทฤษฎีหลังเชื่อว่า ผลนั้นค่อยๆบังเกิดขึ้นทีละน้อย แต่ท้ายที่สุดก็ปรากฏให้เห็นชัดเจน

อย่างไรก็ตามในช่วงทศวรรษ 1940 เรื่อยมาถึง 1970 มีนักวิชาการนิเทศศาสตร์ที่กลับมีความเห็นว่า ผลของการสื่อสารมวลชนมิได้เกิดขึ้นในทันทีทันใด หรือลุกลามกว้างขวางอย่างไม่มีเงื่อนไข ยังมีตัวแปรแทรกแซงหรือปัจจัยที่ซับซ้อนจำนวนมากที่เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือมีอิทธิพลต่อผลของการสื่อสารเหล่านั้น ผลของสื่อมวลชนน่าจะซับซ้อนมากกว่าที่จะแพร่กระจายออกไปอย่างไร้ขอบเขต ความเชื่อนี้ได้นำไปสู่การวิจัยในแง่มุมต่างๆ เพื่อที่จะหาข้อสรุปให้ได้ว่าผลของมันเกิดขึ้นอย่างไรเมื่อไหร่ และมีปัจจัยอื่นใดบ้างที่เข้ามามีบทบาทเป็นองค์ประกอบ ทำให้เกิดทฤษฎีต่างๆขึ้นมาเพื่อแนวทางในการแก้ปัญหา

ทฤษฎี KAP ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ

ความรู้ (Knowledge/Cognition) ความรู้หรือการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำกับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ความรู้ก็อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้

ทัศนคติ (Attitude) เป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลที่เป็นผลกระทบจากการรับสาร อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป โดยทัศนคติได้แยกออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนประกอบทางความคิดหรือความรู้ความเข้าใจเรียกว่า "cognitive component" ได้แก่ความคิดซึ่งเป็นส่วนประกอบของมนุษย์ในการคิด ซึ่งความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกันออกไป

2. ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกเรียกว่า "affective component" ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกทอดหนึ่ง ถ้าหากบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีจะแสดงออกขณะคิดถึงสิ่งนั้นออกมาในลักษณะที่ต่างกัน เช่น ความรู้สึกในด้านบวก "positive affective component" ก็จะมีความรู้สึกในด้านบวกเป็นไปในทางที่ดี ในทางตรงข้าม บุคคลที่มีความรู้สึกในด้านลบเรียกว่า "negative affective component" ก็จะมีความรู้สึกเป็นไปในด้านลบเป็นไปในทางที่ไม่ดี

3. ส่วนประกอบทางด้านพฤติกรรมเรียกว่า "behavioral component" ซึ่งมีแนวโน้มไปในทางการกระทำหรือพฤติกรรมในลักษณะที่ว่าเมื่อมีสิ่งเร้าก็จะเกิดปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เมื่อบุคคลมีความรู้สึกในด้านบวก พฤติกรรมที่แสดงออกก็จะเป็นไปในทางที่ดี

การยอมรับ (practice) หรือ พฤติกรรม (behavior) เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานจากความรู้และทัศนคติแตกต่างกัน ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดขึ้นเพราะความแตกต่างในการเปิดรับสื่อและความแตกต่างในการแปลสารที่ตนได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สะสมที่ต่างกันอันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวพฤติกรรมสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระดับ ตั้งแต่ปัจเจกชนคนข้างเคียงไปจนถึงระดับสังคม การโน้มน้าวพฤติกรรมในทุกระดับของการสื่อสารสังคมอาจผ่านสื่อโดยอาศัยวิธีดังนี้

1. การปลุกเร้าอารมณ์ เพื่อให้เกิดความตื่นตัวเร้าใจในการติดตามไม่ว่าด้วยภาพหรือเสียง เช่นการปฏิวัติ
2. การเห็นอกเห็นใจ ด้วยการแสดงความอ่อนโยน เสียสละและความกรุณาปราณี ยอมแพ้เพื่อเป็นพระ ก็อาจโน้มน้าวใจให้ผู้คนยอมรับได้ เช่น คนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ก็เพราะเห็นผู้สมัครคนนั้นถูกโจมตีจากผู้สมัครคนอื่น ๆ
3. การสร้างแบบอย่างขึ้นในจิตใจ เป็นการสร้างมาตรฐานอย่างหนึ่งเพื่อให้มาตรฐานนั้นปลุกศรัทธา และเป็นตัวอย่างแก่ผู้รับสารที่จะต้องปฏิบัติตาม (สมควร กวียะ, 2547, น. 19-20)

ผลของการโน้มน้าวใจด้วยวิธีการข้างต้น ก่อให้เกิดพฤติกรรมพื้นฐาน 2 แบบคือ

1. กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมแปลกใหม่หรือให้มีพฤติกรรมต่อเนื่อง (activation)
2. หยุดยั้งพฤติกรรมเก่า (deactivation) ทั้งการกระตุ้นและการหยุดยั้ง เป็นพฤติกรรมพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆตามมา เช่นการตัดสินใจวินิจฉัยต่อประเด็นปัญหา การจัดหาทรัพยากรวิธีดำเนินงานและการสร้างพฤติกรรมเพื่อส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่ว่าผู้รับสารแต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่เป็นมวลชนคือ จำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม การที่ผู้รับสารมีคุณสมบัติที่เหมือนกัน จะมีความคล้ายคลึงกันในแง่ของพฤติกรรม การสื่อสารหรือไม่นั้น ต้องอาศัยคุณสมบัติที่นำมาใช้ในการจัดกลุ่มและเป็นคุณสมบัติที่มองเห็นได้จากภายนอกเรียกว่า คุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ (Demographic Characteristics) ซึ่งประกอบด้วย

อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องพฤติกรรม โดยบุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนมีอายุมากขึ้น จึงเห็นได้ว่าปัจจัยด้านอายุของผู้รับสารนั้นมีอิทธิพลกับการสื่อสารในด้านการรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการชักจูงใจ โดยคนที่มีวัยต่างกันจะมีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันด้วย

เพศ (Sex) ความแตกต่างทางด้านเพศทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งสารและรับสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนั้นยังมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้ เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

การศึกษา (Education) เป็นลักษณะสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร คนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นผู้รับสารที่ดีเนื่องจากความรู้กว้างขวางในหลายๆเรื่องและสามารถเข้าใจสารได้ดี ส่งผลให้คนที่มีการศึกษาสูงเลือกใช้สื่อมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ยุคสมัยที่แตกต่างกัน ระบบการศึกษาแตกต่างกัน สาขาวิชาแตกต่างกัน จะมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไปด้วย การศึกษาเป็นตัวอย่างหนึ่งที่จะต้องตระหนักและเรียนรู้ให้ดีกว่าก่อน เพราะผู้รับสารที่มีการศึกษาที่ต่างกันจะได้ผลทางด้านทักษะการสื่อสาร ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการสื่อสารที่ต่างกัน

ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Social and Economic Status) หมายถึง อาชีพ (Occupation) รายได้ (Income) เชื้อชาติและชาติพันธุ์ (Race and Ethnic Group) ตลอดจนภูมิหลังครอบครัว (Family Background) ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทัศนคติและค่านิยม รวมทั้งเป้าหมายที่แตกต่างกัน

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์นี้เชื่อในความคิดที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย นักวิชาการสื่อสารบางกลุ่มเชื่อว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารของบุคคลนั้นๆ จึงน่าจะแตกต่างกันไป พฤติกรรมการสื่อสารดังกล่าวนอกจากจะหมายถึงการเลือกใช้ถ้อยคำในภาษา หรือการใช้วจนภาษา ตลอดจนกลยุทธ์ต่างๆในการสื่อสารให้สำเร็จลุล่วง ยังรวมไปถึงการสื่อสารใช้สื่อ หรือการเปิดรับข่าวสารข้อมูล จากสื่อต่างๆที่ผู้รับสารต้องการ(สมควร กวียะ, 2547, น. 14-17)

แนวคิดและทฤษฎีไซเบอร์เนติกส์ (Cybernetics Theory) ของนอร์เบิร์ต วินเนอร์

ทุกระบบจะมีการสื่อสารตลอดเวลาและการควบคุมภายในระบบ เสมือนกับนายท้ายเรือ (Steers man) ทำหน้าที่ค้ำท้ายเรือให้เรือมีระบบ และดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างเรียบร้อย (ตอบสนองต่อ Feedback อย่างเหมาะสม) Feedback การป้อนกลับข่าวสาร เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารทำให้ระบบมีการปรับเปลี่ยนและควบคุมตลอดเวลา

(Feedback = การป้อนกลับข่าวสาร) ตัวอย่างการป้อนกลับข่าวสารได้แก่

วิทยุ จส.100, วิทยุร่วมด้วยช่วยกัน วิทยุ ส.ว.ท. 91 ผู้ฟังมี Feedback โดยการ Phone in ร่วมรายการในระหว่างออกอากาศสด (วิทยุเชิงปฏิสัมพันธ์ Interactive Radio)

รายการโทรทัศน์ คุณคุยข่าว มีการส่ง SMS และ MMS เข้ามายังรายการระหว่างออกอากาศเพื่อทราบความคิดเห็นต่อประเด็นที่น่าสนใจ

หัวใจคือ Feedback จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น การตอบสนองของผู้บริโภคที่รับสารจะมีผลตัว Feedback เป็นอย่างมาก และจะมีผลต่อบริษัทในการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตต่อไปด้วย

การมีบริษัทผู้ดำเนินธุรกิจเปิดช่องทางให้ผู้บริโภคมี Feedback ถือเป็นเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมเพื่อจะสะท้อนได้ทราบถึง Feedback ที่มีกลับมาถึงบริษัทได้เป็นอย่างดี

แนวคิดการสร้างสวนสาธารณะ

ความเป็นมาของสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะเพื่อมวลชนในความหมายปัจจุบันเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกของโลกในประเทศอังกฤษ ในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมซึ่งตรงกับประเทศไทยระหว่างปลายสมัยอยุธยาถึงต้นสมัยรัตนโกสินทร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้แรงงานจากชนบทอพยพมาทำงานและอยู่ในเมืองกันอย่างแออัดในบริเวณ "สลัม" ที่ขาดคุณลักษณะ กรรมกรเหล่านี้บุกเบิกที่ว่างเปล่าเพื่อพักผ่อนและเล่นกีฬา บางครั้งลูกจ้างเข้าไปใช้ "อุทยาน หรือ Park" ส่วนตัวของขุนนางและกษัตริย์และถูกลงโทษอยู่เนืองๆจนลูกหลานเป็นจลาจลรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เกิดการเรียกร้องที่กลายเป็น "ขบวนการอุทยานเพื่อประชาชน" (People's Parks Movement) ที่เริ่มจากการยอมรับให้ประชาชนเข้าไปใช้อุทยานอย่างมีเงื่อนไข ไปจนถึงช่วงที่มีการบุกพังรั้วเข้าไปใช้อุทยานไฮด์หรือไฮด์ปาร์ก (Hyde Park) เพื่อทำกิจกรรมการพักผ่อนตามความพอใจ ตั้งแต่นั้นมาอุทยานต่างๆที่ยอมเปิดให้ประชาชนเข้าไปใช้จะถูกเรียกว่า "อุทยานประชาชน" หรือ "People's Parks" เพื่อให้แตกต่างกับอุทยานของขุนนางและกษัตริย์ และได้กลายเป็น อุทยานหรือสวนสาธารณะ (Public Parks) ในปัจจุบัน

สวนสาธารณะเบอร์เกินเฮด (Birkenhead Park) ใกล้เมืองลิเวอร์พูลประเทศอังกฤษนับเป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของโลกที่สร้างด้วยเงินภาษีของประชาชน เปิดใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๐ จากนั้น แนวคิดการจัดทำสวนสาธารณะได้แพร่หลายไปตามเมืองใหญ่ทั่วโลก รวมทั้ง "เซ็นทรัลปาร์ก" ในนครนิวยอร์ก (ออกแบบโดย เฟรเดริก ลอร์ ออล์มสเต็ด (ภูมิสถาปนิกชาวอเมริกัน ผู้ได้รับยกย่อง

เป็นบิดาแห่งภูมิสถาปัตยกรรมสมัยใหม่) เริ่มสร้าง พ.ศ.๒๕๐๑ ใช้เวลาสร้างมากกว่า ๑๐ ปี) ปัจจุบันสวนสาธารณะได้กลายเป็นสาธารณูปการมาตรฐานในการวางแผนและพัฒนาเมืองทั่วโลก การออกแบบและการวางแผนสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะจัดเป็น "สาธารณูปการ" ของเมืองที่จัดสร้างด้วยเงินภาษีอากรโดยภาครัฐ นับเป็นนันทสถานเพื่อรองรับการใช้ในชีวิตประจำวัน และ/หรือ ชีวิตประจำสัปดาห์ และโดยที่เมืองมีความแออัดและสังคมมีความหลากหลายมากกว่ายุคก่อนๆ สวนสาธารณะซึ่งต้องใช้เงินงบประมาณสูงจึงมักประสบความล้มเหลวในการใช้งานบ่อยขึ้น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ปกติทั่วโลก ดังนั้น การออกแบบและวางแผนจึงมีความสำคัญและมีข้อพิจารณามากขึ้น ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

มาตรฐาน

โดยทั่วไปการผังเมืองมักกำหนดมาตรฐานด้านการวางแผนและออกแบบในด้านต่างๆ ของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจไว้ มาตรฐานดังกล่าวของแต่ละประเทศจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับขนาด ความหนาแน่น และลักษณะประชากรของประเทศหรือเมืองนั้นๆ

ปริมาณ ได้แก่มาตรฐานจำนวนเนื้อที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจที่รวม ที่เว้นว่างสีเขียวของเมือง (Recreation and open spaces) ตามที่กฎหมายผังเมืองท้องถิ่นบังคับให้เว้นว่างไว้ โดยรวมต่อจำนวนประชากร เช่น ๒๕ ไร่ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และ ๒.๕ ไร่ ต่อประชากร ๔๐๐ คน สำหรับสนามเล่นกีฬาและสนามเด็กเล่นตามชุมชนทั่วไปของสหรัฐฯ ซึ่งในแต่ละรัฐก็ไม่เท่ากัน ส่วนประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ ได้เคยกำหนดพื้นที่พักผ่อน โดยรวมสำหรับประเทศไทยไว้ที่ ๑๐ ไร่ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน ตามข้อเสนอสำหรับใช้กับผังเมืองกรุงเทพฯ ที่เรียกว่า "ผังลิซฟีลด์" (พ.ศ.๒๕๐๐) (ผังเมืองฉบับแรกของเทศบาลนครหลวงจัดทำโดยบริษัทที่ปรึกษาลิซฟีลด์ ไวท์ดิง และโบลล์ นิวยอร์ก พ.ศ.๒๕๓๙ โดยเงินช่วยเหลือขององค์กรให้ความร่วมมือแห่งสหรัฐฯ (USAID หรือ USOM เดิม) สมทบกับงบประมาณของรัฐบาล เป็นแผนระยะยาว ๓๐ ปี พ.ศ.๒๕๐๓-๒๕๓๓) ซึ่งต่อมาได้มีหลายหน่วยงานนำไปใช้ เช่น สำนักผังเมืองทั้งของกระทรวงมหาดไทยและของกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง ผังเมืองกรุงเทพฯ ฉบับปรับปรุงใหม่ทำได้เพียง ๑.๔ ไร่ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน นอกจากการใช้จำนวนไร่ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คนแล้ว บางหน่วยงานอาจกำหนดมาตรฐานเป็น "ตารางเมตรต่อคน" แต่ไม่นิยมใช้

ลำดับศักดิ์หรือประเภท แบ่งเป็นสวนสาธารณะระดับภาค (Regional Parks) ได้แก่สวนสาธารณะที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่มากที่ใช้ร่วมกันได้หลายจังหวัด ระดับมหานคร (Metropolitan Parks) สำหรับประชาชนทั้งมหานครและหลั้่นลงเป็นระดับเมือง (City Parks) ระดับย่านหรืออำเภอ (District Parks) ระดับชุมชน (Community Parks) จนถึงระดับละแวกบ้าน

วันที่... 7... มิ.ย. 2552...
เลขทะเบียน... 011345... ฉ.๒

ภพ.
658.834291092
พ 198๗
ผ.กร.๘๘กท.

(Neighborhood Park) รวมถึงสนามเด็กเล่นใหญ่ เล็ก มีการกำหนดมาตรฐานขนาดเนื้อที่และระยะทางมาใช้สวนในแต่ละระดับ รวมทั้งประเภทของกิจกรรมในสวน

สิ่งอำนวยความสะดวก ในแต่ละลำดับขั้นของสวนสาธารณะจะมีการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมพักผ่อนในรูปแบบต่างๆ การที่จะเรียกเป็นสวนสาธารณะได้นั้น จะต้องจัดให้มีองค์ประกอบที่ต่างกับความต้องการของ "สาธารณชน" ได้แก่ กลุ่มอายุ กลุ่มรายได้ ความนิยม ฯลฯ สมัยหนึ่งในยุโรปและสหรัฐฯ สนามเด็กเล่นและที่เล่นกีฬาถือเป็นภาคบังคับ เนื่องจากพบว่าอัตราการป่วยเป็นโรคและอาชญากรรมรอบๆ สวนสาธารณะที่มีสนามเด็กเล่น และสนามกีฬาในเมืองแออัดมีน้อยกว่าสวนสาธารณะประเภทสวยงามเป็นธรรมชาติอย่างเดียว แต่ในปัจจุบัน หลักสำคัญในการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ที่ความหลากหลายและความเป็นอเนกประสงค์ที่จะสามารถสนองตอบต่อผู้ใช้สวนโดยรวมได้มากที่สุด รวมทั้งการมีสนามเล่นกีฬาและสนามเด็กเล่น

ขนาดและการกระจาย ขนาดของสวนในแต่ละประเภทจะขึ้นอยู่กับขนาดของสิ่งอำนวยความสะดวกที่บรรจุอยู่ในนั้น แต่ในความเป็นจริง ขนาดของสวนกลับอยู่ที่ว่าจะหาที่ดินได้มากน้อยเท่าใด โดยเฉพาะสวนสร้างใหม่ในเขตเมืองที่มีที่ดินราคาแพง ปกติสวนสาธารณะจัดเป็น "การใช้ที่ดิน" หนึ่งในเจ็ดประเภทในงานผังเมืองที่จะต้องมีการจัดเตรียมล่วงหน้า ขนาดของสวนระดับละแวกบ้านจึงมีขนาดเล็กได้ แต่ต้องสามารถจัดให้มีบริเวณเด็กเล่นหรือสนามเด็กเล่นวัย ๐-๘ ขวบ และที่นั่งพักผ่อนยาวๆ วิวดีและปลอดภัยสำหรับผู้ปกครองที่พาเด็กมาและสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งอาจใช้พื้นที่เพียง ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป ที่เด็กหรือคนชราเดินมาใช้เองได้

ในทำนองเดียวกันสวนสาธารณะระดับมหานครจะต้องใหญ่พอสำหรับกิจกรรมที่สวนระดับรองๆ ลงไปจัดให้ไม่ได้ เช่น พื้นที่ศึกษาธรรมชาติ อาคารทำกิจกรรม บริเวณปิกนิก ที่เล่นกีฬาใหญ่ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามเทนนิส หรือสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ รวมทั้งสระน้ำหรือบึงธรรมชาติ และเส้นทางจักรยาน ซึ่งมักเป็นการใช้ประจำสัปดาห์หรือนานๆ ครั้งสำหรับประชาชนทั้งเมืองใหญ่ สวนวชิรเบญจทัศ (สนามกอล์ฟรถไฟเดิม) ขนาด ๔๕๐ ไร่ เมื่อผนวกกับสวนสมเด็จพระนางเจ้า และสวนจตุจักรเดิมรวมได้ประมาณ ๗๙๐ ไร่ ก็นับเป็นตัวอย่างของสวนมหานครขนาดเล็กได้ ปกติสวนระดับมหานครควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ไร่ เช่น ทริลปาร์คของนครนิวยอร์กมีขนาด ๑,๒๕๐ ไร่

ในด้านมาตรฐานการกระจาย ถิ่นระยะทางเดินไปใช้สวนเป็นหลัก โดยเฉพาะสวนระดับละแวกบ้านและชุมชนในบางกรณี ระยะนกบินหรือระยะที่วัดตรงในแผนที่อาจนำมาใช้ไม่ได้ เช่น สวนที่ห่างจากย่านพักอาศัยเพียง ๑๐๐ เมตร แต่มีถนนใหญ่ ทางรถไฟหรือทางน้ำขวางกั้น ดังนั้น การกระจายจึงถื่นระยะเดินทางจริงที่ระดับดินและความปลอดภัยในการเข้าถึงเป็นหลัก

ปรัชญาและแนวคิดในการวางแผนและออกแบบสวนสาธารณะสมัยใหม่

"อุทยาน" (Park) ยุคก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรมเป็นสถานที่เล่นกีฬาสัตว์ของกษัตริย์และขุนนางและมาปรับเป็นอุทยานหลวงที่สวยงามแบบธรรมชาติ จึงถือเป็นสถานที่หวงห้ามส่วนบุคคลดังได้กล่าวมาแล้ว แต่หลังจากที่เกิดขบวนการ "อุทยานประชาชน" (People's Parks) ปรัชญาและแนวคิดในการจัดได้เริ่มเปลี่ยนโดยยอมให้สาธารณชนเสียเงินหรือให้เข้าไปใช้ฟรีอย่างมีเงื่อนไข องค์ประกอบและสิ่งอำนวยความสะดวกยังคงกำหนดโดยเจ้าของ คือกษัตริย์หรือขุนนางชั้นสูง ซึ่งมักไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ แต่หลังจากเหตุการณ์ที่ไฮด์ปาร์คและการสร้างสวนเบอร์เกินเฮด (Birkenhead Park) เป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของโลกที่สร้างขึ้นเป็นการเฉพาะเมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๐ โดยใช้เงินภาษีอากรจัดซื้อที่ดินขนาด ๕๖๕ ไร่ นำมาใช้สร้างสวนสาธารณะ ๓๑๒ ไร่ที่เหลือ ๒๕๐ ไร่ พัฒนาเป็นที่พักอาศัยชายประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการจงใจออกแบบเป็นสวนสำหรับประชาชนที่แท้จริง ปรัชญาและแนวคิดในการออกแบบจึงได้หันมาเน้นความต้องการของประชาชนผู้ใช้สวนมากขึ้น

แบบกระฉับกระเฉง VS แบบผ่อนคลาย สวนสาธารณะในยุคอุตสาหกรรมมักเน้นที่พักผ่อนแบบผ่อนคลายมาก มีบริเวณออกกำลังกายไม่มากสำหรับเด็กนั้นเนื่องจากผู้ใช้ที่เป็นผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้แรงงาน จึงต้องการที่นั่งพักผ่อนแบบธรรมชาติที่ร่มรื่นมีทิวทัศน์สวยงาม แต่ในระยะหลังที่ประชาชนในเมืองเปลี่ยนจากการทำงานในโรงงานมาเป็นการทำงานในสำนักงาน ความต้องการจึงเพิ่มมากกว่าการนั่งหรือเดินพักผ่อน จึงอาจสรุปได้ว่า สวนสาธารณะยุคปัจจุบันผู้ใช้ในวัยทำงานต้องการนันทนาการแบบกระฉับกระเฉง (Active Recreation) มากกว่าแบบผ่อนคลาย (Passive Recreation) มากขึ้น ส่วนวัยเด็กและวัยรุ่นยังคงต้องการที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายมากเท่าเดิม

ความหลากหลาย VS ความขัดแย้ง ต้องยอมรับว่าลักษณะเฉพาะของผู้ใช้สวนมีความหลากหลายมากทั้งอายุ อาชีพ ขนาดครอบครัว พื้นฐานทางสังคม ประเพณี ความนิยม ฯลฯ ซึ่งสวนสาธารณะที่ดีจะต้องตอบสนองผู้ใช้ให้ได้มากที่สุดจึงจะลดความขัดแย้งหรือลดการใช้สวนในทางที่ผิดลงได้ ตัวอย่างเช่น การไม่ยอมรับความต้องการตามพฤติกรรมของวัยรุ่นในย่านที่มีวัยรุ่นมากแต่กลับทำเป็นสวนดอกไม้ที่สวยงามหรูหราใหญ่โตอย่างเดียว ในขณะที่วัยรุ่นต้องการลานกีฬา หรือที่เล่นสเก็ตบอร์ด ความขัดแย้งจากการละเมิด การทำลาย (Vandalism) ย่อมมีมากขึ้นและหากเข้มงวด เช่น จัดยามคอยเป่านกหวีดห้าม ปราบปรามการใช้น้อย (Underused) ย่อมเกิดขึ้นเป็นการสูญเปล่าและเกิดความไม่เสมอภาค โดยเฉพาะในประเทศที่ยังขาดแคลนสวนสาธารณะ เช่น ประเทศไทย อย่างไรก็ดี การจัดให้มีองค์ประกอบให้ครบถ้วนตามลักษณะประชากรย่อมขึ้นอยู่กับขนาดเนื้อที่ของสวนและงบประมาณ การออกแบบจึงต้องทำให้มีความเป็นอเนกประสงค์ให้มากที่สุดโดยให้คงความร่มรื่นสวยงามไว้ได้

อุทยานแบบพลวัต (Park Dynamism)

อุทยานหรือสวนสาธารณะแบบเก่ามักจัดตามใจผู้สร้าง ที่เน้นความสวยงามหรือความเป็นธรรมชาติแต่ละเลยพฤติกรรมและความต้องการใช้ที่แท้จริงของผู้ใช้ สวนส่วนใหญ่จึงถูกใช้ไปในทางที่ผิด สับสน และหากเข้มงวดเกินไปก็จะมีผู้มาใช้หรือใช้น้อย ที่เรียกในวิชาการวางแผนนั้นหนาว่าการว่า เกิดการด้อยใช้ (Under Use)

แนวคิด "สวนสาธารณะที่เป็นพลวัต" หรือมีชีวิตชีวาไม่อยู่นิ่งนี้ ซึ่งเป็นหลักการใหม่ที่นำมาใช้ในการออกแบบและปรับปรุงสวนสาธารณะทั่วโลกในปัจจุบันให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนตามความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้ มีหลักง่ายๆในการเน้นความเป็นสาธารณะว่า ผู้ใช้สวนสาธารณะไม่ว่าในกลุ่มอายุใด กลุ่มรายได้หรือกลุ่มการศึกษาใดๆ ก็ตาม เมื่อมาใช้สวนสาธารณะแล้ว พึงมีกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วนตามความต้องการที่หลากหลายของประชาชนส่วนใหญ่ โดยจัดให้เท่าที่ขนาดและลักษณะของพื้นที่อำนวย หรืออีกนัยหนึ่ง ให้ผู้ใช้สวนสาธารณะมีอิสระในการทำกิจกรรมใดๆก็ได้ที่สามารถผ่อนคลายอารมณ์ได้ โดย

- ต้องไม่รบกวนหรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น
- ต้องไม่ทำให้ทรัพย์สินใดๆในสวนสาธารณะเสียหาย
- ต้องไม่ผิดกฎหมาย ประเพณี และศีลธรรม

นั่นคือสวนสาธารณะจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายตามความเหมาะสม และจะต้องมีการจัดวางและออกแบบที่พิถีพิถัน ไม่ให้เกิดการรบกวนระหว่างกิจกรรม และต้องสวยงามนอกจากนี้สวนสาธารณะที่ดียังจะต้องเน้นให้มี

- กิจกรรมที่ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีภายในและระหว่างครอบครัว
 - กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนร่วมกันเป็นกลุ่มที่สร้างสรรค์ทางด้านกีฬาหรืองานอดิเรก
 - กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุหรือแม่บ้านที่ว่างในระหว่างเวลากลางวันได้มาร่วมให้เกิดประโยชน์ด้วย
- ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า สวนสาธารณะที่ดี พึง
- จัดให้มีพื้นที่ออกกำลังกายในสัดส่วนที่มากขึ้น และบางแห่งอาจจัดให้มากกว่าพื้นที่แบบผ่อนคลาย
 - จัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเน้นครอบครัว เช่น ให้ผู้สูงอายุ เช่น ปู่ย่า/พ่อแม่ ้วยทำงาน/วัยรุ่นและเด็กเล็กสามารถมาที่สวนเดียวกันพร้อมกันได้โดยไม่เบียดและรบกวนกัน
 - มีพื้นที่เอนกประสงค์ที่ใช้ได้ทั้งและทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การแสดงและการเล่นดนตรี
 - มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอและตอบสนองต่อภูมิอากาศ
 - ลดหรือขจัดการรบกวนระหว่างกิจกรรมที่ขัดแย้งกันด้วยการแบ่งเขตและการออกแบบที่ดี
 - มีความปลอดภัยสูงทั้งจากอาชญากรรมและจากอุบัติเหตุ

การสำรวจผู้ใช้สวน

ปกติในการออกแบบโดยทั่วไป ผู้ออกแบบสามารถสอบถามความต้องการจากตัวเจ้าของงานโดยตรงได้อย่างกระจ่าง แต่สำหรับสวนสาธารณะ ผู้ใช้คือประชาชนที่มีความหลากหลายจำนวนมาก และกระจายอยู่ทั่วไป ผู้ออกแบบจึงไม่สามารถสอบถามความต้องการผู้ใช้เพียง ๑-๒ คนได้ "การสำรวจผู้ใช้สวน" (User Survey) จึงเป็น "ภาคบังคับ" ที่ผู้ออกแบบสวนสาธารณะจะต้องทำ การสอบถามความต้องการจากรัฐมนตรี นายกเทศมนตรี หรือจากบุคคลชั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสวนมักไม่ประสบผลสำเร็จ แม้จะได้สวนที่สวยงามแต่ประชาชนมักใช้ประโยชน์ได้น้อยเนื่องจากขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ "ผู้ใช้สวนตัวจริง" ต้องการ และสวนนุรหยายังมีค่าดูแลรักษาสูงอีกด้วยพฤติกรรมการสำรวจผู้ใช้สวนทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือพร้อมกัน การสำรวจทางอ้อมได้แก่การเก็บข้อมูลทางประชากรศาสตร์ที่มีอยู่แล้วประกอบกับการสังเกตการณ์ ทรงตรงได้แก่การออกแบบสอบถาม ทำการสัมภาษณ์อย่างเชิงสถิติถึงความต้องการของผู้ใช้กลุ่มต่างๆ ทั้งกลุ่มวัย กลุ่มรายได้และอื่นๆ รวมทั้งการศึกษาการใช้ที่ดินและระบบการสัญจรโดยรอบสวน

สรุปสถานภาพของสวนสาธารณะในประเทศไทยปัจจุบัน

นับเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้แลเห็นความสำคัญของสวนสาธารณะและที่เล่นออกกำลังกายสำหรับประชาชนมากขึ้น แม้จะได้มีการสร้างสวนสาธารณะขึ้นเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ แต่ก็ยังมีปริมาณห่างไกลจากมาตรฐาน ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชนโดยเฉพาะในเมืองที่แออัด นอกจากนี้สวนสาธารณะไม่น้อยในประเทศไทยที่ยังมีลักษณะเป็นสวนหย่อมขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยหินประดับที่กีดขวางการใช้พื้นที่และสร้างปัญหาการดูแลรักษาและมีราคาค่าก่อสร้างที่แพงโดยไม่จำเป็น

ปัญหาที่นับว่าสำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่ความเข้าใจในปรัชญาแนวคิดและความหมายที่แท้จริงของสวนสาธารณะของผู้มีหน้าที่จัดสร้างสวนทั้งภาครัฐฯ และองค์กรเอกชน ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดภาวะไม่สมประโยชน์ดังกล่าวมาแล้ว ปัญหาเหล่านี้สามารถบรรเทาได้ด้วยการมอบให้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการออกแบบและวางแผนสวนสาธารณะโดยตรงเป็นผู้วางแผนและออกแบบ ซึ่งได้แก่ภูมิสถาปนิกดังที่ถือปฏิบัติกันโดยทั่วไปในสากล

(ศาสตราจารย์กิตติคุณเดชา บุญค้ำ ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สำนักศิลปกรรมประเภทสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คันทวีและเรียบเรียง)

พื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเมืองในประเทศไทย

พื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเมืองของประเทศไทยนั้นเมืองปกครองส่วนท้องถิ่น คือเทศบาล

ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบต้นไม้ บำรุงรักษาสวนสาธารณะ และจัดหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับกรุงเทพมหานคร มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียว ได้แก่ สำนักงานสวนสาธารณะสำนักสวัสดิการสังคม และสำนักงานเขตต่างๆ

จากการสำรวจข้อมูลทางด้านกายภาพและทัศนคติของประชาชนในเขตชุมชนเมืองระดับเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบลทั่วประเทศ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1,302 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 62.67 พบว่า สัดส่วนของพื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากรของเทศบาลนครมี 10 ตารางเมตรต่อคน ในขณะที่เทศบาลเมืองมี 32 ตารางเมตรต่อคน และเทศบาลตำบลมีมากถึง 3,088 ตารางเมตรต่อคน แต่พื้นที่สีเขียวในเทศบาลตำบลส่วนใหญ่เป็นสวนไม้ผลยืนต้น มีพื้นที่สวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจอยู่เพียงร้อยละ 0.30 ของพื้นที่สีเขียวเท่านั้น ประชากรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับพื้นที่สีเขียว เพราะเห็นว่าพื้นที่สีเขียวช่วยลดมลพิษทางอากาศได้ โดยพื้นที่สีเขียวที่ต้องการเป็นอันดับแรกคือการปลูกต้นไม้ตามริมถนนหนทาง บาทวิถี และเกาะกลางถนน ในส่วนของสวนสาธารณะนั้น ต้องการสวนสาธารณะขนาดเล็กมากกว่าสวนสาธารณะขนาดใหญ่แม้การสร้างสวนสาธารณะและดูแลพื้นที่สีเขียวจะเป็นภาระหน้าที่โดยตรงของเทศบาล แต่เทศบาลก็ควรที่จะสร้างแรงจูงใจให้เอกชนมีส่วนร่วมลงทุนสร้างสวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีอยู่

การพิจารณาสัดส่วนของพื้นที่สีเขียวในภาพรวม

เมื่อพิจารณาถึงสมดุลงของการใช้ประโยชน์ที่ดิน บทบาทหน้าที่ สุนทรียภาพของเมือง และเกณฑ์มาตรฐานเพื่อความเป็นสากลแล้ว ทำให้สามารถกำหนดรูปแบบและสัดส่วนของพื้นที่สีเขียวตามขนาดของชุมชนเมืองได้ดังนี้

ชุมชนเมืองขนาดเล็ก ได้แก่ ชุมชนระดับเทศบาลตำบล มีจำนวนประชากรเบาบาง ปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมืองยังไม่ปรากฏชัดเจน มีสัดส่วนของพื้นที่สีเขียวทั่วไปมาก แต่ยังขาดพื้นที่สีเขียวเพื่อบริการ ควรมีพื้นที่สีเขียวที่ยืนอย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน และมีพื้นที่สีเขียวเพื่อการบริการอย่างน้อยร้อยละ 3 ของพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน

ชุมชนเมืองขนาดกลาง ได้แก่ ชุมชนระดับเทศบาลเมือง มีจำนวนประชากรมากกว่าชุมชนขนาดเล็ก ปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมืองเริ่มปรากฏ ควรมีพื้นที่สีเขียวที่ยืนอย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของชุมชนและมีพื้นที่สีเขียวเพื่อการบริการอย่างน้อยร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน

ชุมชนเมืองขนาดใหญ่ ได้แก่ ชุมชนระดับเทศบาลนคร กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา มีจำนวนประชากรค่อนข้างหนาแน่น มีปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมือง ควรมีพื้นที่สีเขียวอย่างน้อย 12 ตารางเมตรต่อคนหรือ 7.5 ไร่ต่อประชากร 1,000 คน และมีพื้นที่สีเขียวเพื่อการบริการ อย่างน้อย 4 ตารางเมตรต่อคน หรือ 2.5 ไร่ต่อประชากร 1,000 คนทั้งนี้พื้นที่สีเขียวที่ยั่งยืนอาจทำหน้าที่เป็นพื้นที่สีเขียวบริการด้วยก็ได้ โดยพื้นที่เหล่านั้นอาจเป็นที่ดินของรัฐ ที่ดินเอกชน หรือที่ดินประเภทพิเศษ พื้นที่สีเขียวในรูปของสวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ จัดเป็นพื้นที่สีเขียวบริการที่ยั่งยืน ซึ่งทุกชุมชนควรจะต้องจัดให้มีไว้เพื่อประโยชน์ในด้านนันทนาการ สิ่งแวดล้อมและการศึกษา การขยายตัวของชุมชนเพื่อการพัฒนาเมือง จะต้องไม่กระทบต่อพื้นที่สีเขียว โดยจะต้องรักษาสมดุลของพื้นที่สีเขียวให้คงเดิม

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการจัดทำมาตรการในการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนอย่างยั่งยืน

เสนอต่อ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนาคม 2547

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เมตตา เศวตเลข (2539:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ : ศึกษาเฉพาะกรณี สวนสัตว์ดุสิต พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตในภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อจำแนกความพึงพอใจออกเป็นแต่ละด้านพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อระยะห่างจากกลุ่มข้างเคียงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์การผันแปร พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 อายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ระยะเวลาในการพักผ่อนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

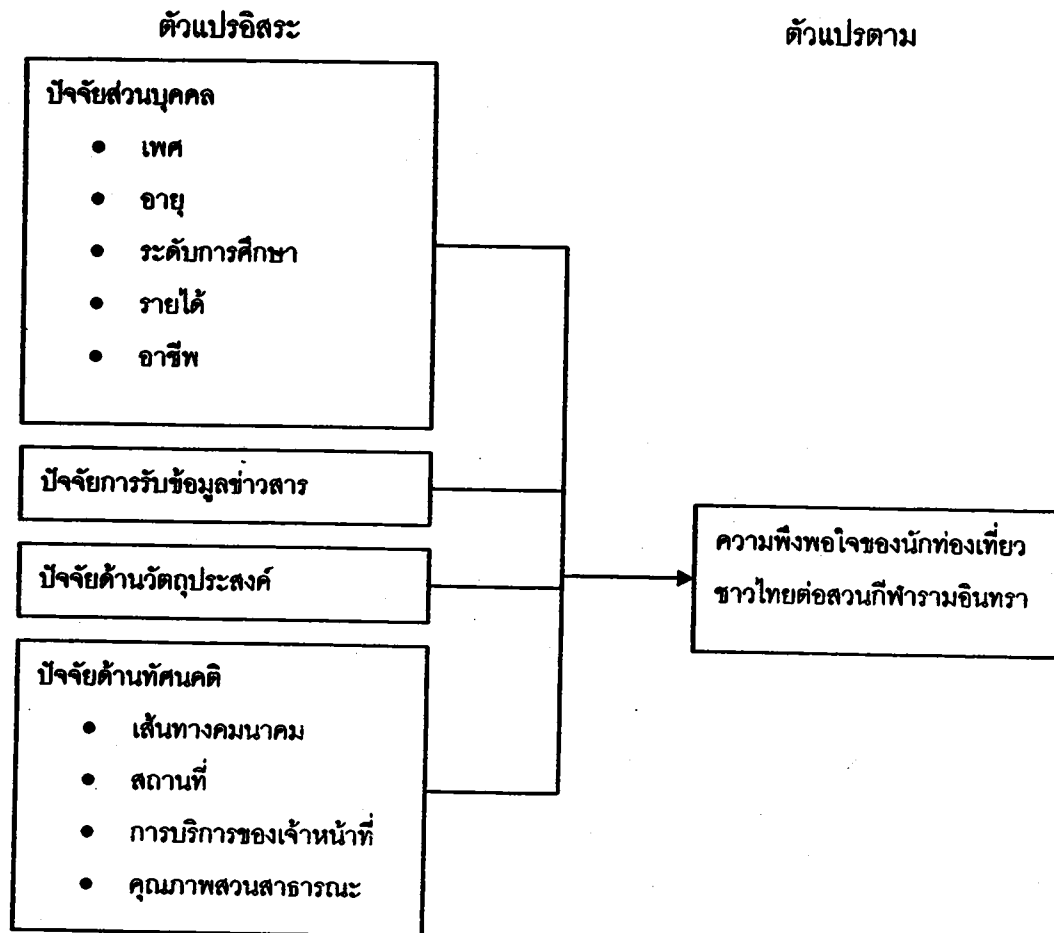
ปริญญ์ พิงประสิทธิ์ (2541:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา โปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมเพื่อสุขภาพของผู้สูงอายุ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้สูงอายุในสังคมไทยมักขาดพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพซึ่งก่อให้เกิดปัญหา ทางสุขภาพ ถือเป็นพฤติกรรมที่สามารถชะลอความเสี่ยงของ

สภาวะสุขภาพ ให้คงไว้ซึ่งการดูแลสุขภาพตนเองได้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรม โดยประยุกต์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม การจูงใจ และการกระตุ้นเตือน กลุ่มทดลองเป็นผู้สูงอายุชุมชนเกื้อวิทยา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ สภาวะสุขภาพ ค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของชีพจร อัตรา การหายใจ และความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว ดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ สภาวะสุขภาพ และค่าเฉลี่ยความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัว ดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรม สามารถทำให้ผู้สูงอายุมีเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีสภาวะสุขภาพดี มีพฤติกรรม ที่ต่อเนื่องและคงทน จึงควรมีการนำการจัดโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรม ไปใช้ในชุมชนอื่นต่อไป

เยาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ระดับความพึงพอใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อ นันทนาการ วิธีการดำเนินการวิจัยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ที่ อยู่พักแรมด้วยเตนท์ ณ สถานที่กางเตนท์ผากกล้วยไม้ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก กลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ ในระดับสูงมีความ พึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความ พึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในระดับปานกลางร้อยละ 51.9 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ ในระดับสูงมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่ม ที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ

วิศิษฎ์ ธรรมศรี (2547:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร.๙ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 28.58 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่านักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกันทางด้าน เพศ อายุ ระดับ การศึกษา และอาชีพ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในสวนหลวง ร.๙ มีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร.๙ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่รายได้ และเวลาว่าง ไม่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการของแหล่งนันทนาการแห่งนี้

กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์

สมมติฐานในการศึกษา

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
4. ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน รายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
5. ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
6. ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
7. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
8. ปัจจัยด้านทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

บทที่ 3

วิจัย

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬา รายละเอียดของการดำเนินการศึกษามีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1 ประชากร หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนชาวไทยทั่วไปที่มาท่องเที่ยวในสวนกีฬา

2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง คือ จะเลือกสุ่มจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นจำนวน 100 ราย

3 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้นี้ ซึ่งคำถามในแบบสอบถามมีทั้งลักษณะปลายเปิด (Open-ended-questionnaire) และคำถามปลายปิด (Close-ended-questionnaire) จำนวน 100 ชุด เพื่อวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวสวนกีฬา รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิดควบคู่กันไปตามความเหมาะสมซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ตลอดจนผลงานเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิดเลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยว เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเข้ามาเที่ยวที่สวนกีฬา เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อสวนกีฬารามอินทราด้านต่างๆ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในสวนกีฬารามอินทรา จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะต่อสวนกีฬา จำนวน 1 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด

การสร้างเครื่องมือ

- 1 ศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจ เพื่อนำมากำหนดกรอบของการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางการออกแบบให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- 2 ร่างแบบสอบถาม โดย เขียนข้อความคำถามต่างๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงเนื้อหา
- 3 นำแบบสอบถามเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และความถูกต้องของภาษา(Wording)
- 4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 5 ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบก่อนการปฏิบัติจริง (Pre-Test) กับตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่เข้ามาท่องเที่ยวในสวนกีฬารามอินทรา ประมาณ 20 คน เพื่อหาความเที่ยงตรง
- 6 ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้ระยะเวลาที่เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2550 ถึงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองจาก จากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก มอบให้หัวหน้าสวนกีฬารามอินทรา เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ศึกษาแจกแบบสอบถามจำนวน 100 ชุดด้วยตนเอง เพื่อจะได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล ของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยข้อมูลที่ได้อาจจำนวน 100 ชุดนั้นถูกนำมาจัดระเบียบและลงรหัส เพื่อใช้ในการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม Statistical Package for the Social Science

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ได้จากแหล่งค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เช่น ตำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารทางวิชาการ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากภาคสนาม
2. ตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
3. จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวด ตลอดจนใส่รหัส (Code) คำตอบ
4. ใส่รหัสคำตอบลงในแผ่นรหัส (Coding Form) จนครบทุกชุดและจัดทำคู่มือใส่รหัส
5. พิมพ์รหัสจากแผ่นรหัสทั้งหมดลงในคอมพิวเตอร์และเก็บข้อมูลลงในแผ่นดิสก์
6. ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Science

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษาการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และวัตถุประสงค์ในการเข้ามาเที่ยวสวนกีฬา สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (frequency) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมการบรรยาย โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ทางด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยว สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ และให้ตอบคำถาม โดยแยกความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ

ได้รับ	ให้คะแนน	1
ไม่ได้รับ	ให้คะแนน	0
3. การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านวัตถุประสงค์ ในการเข้ามาเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ (frequency) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมการบรรยาย โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา
4. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ โดยสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) แล้วนำข้อมูลมาแปรค่าตามเกณฑ์คะแนน กำหนดระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อม คำบรรยายเกณฑ์ในการแบ่งช่วงระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ

ใช้เกณฑ์ตามการศึกษาของ เบสต์ (Best. 1981:179) โดยทำการแบ่งระดับความคิดเห็นของทัศนคติ เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 2.32	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ ต่ำ
ค่าเฉลี่ย	2.33 – 3.65	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.66 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติ สูง

5. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ โดยสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) แล้วนำข้อมูลมาแปรค่าตามเกณฑ์คะแนน กำหนดระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ โดยนำเสนอในรูปตารางพร้อม คำบรรยายเกณฑ์ ในการแบ่งช่วงระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความคิดเห็นของความพึงพอใจ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

เมื่อรวบรวมและแจกแจงความถี่แล้ว นำคะแนนเฉลี่ยมาพิจารณา ระดับความพึงพอใจ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้(พฤษศ คุโณปภัมภ์ 2543:44)

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นด้านความพึงพอใจ	น้อยที่สุด

วิธีการนำเสนอและรายงานผลการศึกษา

เพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ที่ได้ทำการศึกษาคะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการหาค่าทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความถี่ (Frequency) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น โดยการวิเคราะห์จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะทั่วไปทางของข้อมูลส่วนบุคคล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบของตัวแปรต่างๆ โดยใช้ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สนใจศึกษา ทั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 สถานภาพบุคคล การรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=100)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	63	63.00
หญิง	37	37.00
รวม	100	100
2.อายุ		
ต่ำกว่า 14 ปี	9	9.00
14 - 25 ปี	25	25.00
26 - 40 ปี	32	32.00
41 - 60 ปี	28	28.00
มากกว่า 60 ปี	6	6.00
3.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	11	11.00
มัธยมศึกษา	26	26.00
ปวช./ปวส. หรือเทียบเท่า	20	20.00
ปริญญาตรี	38	38.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	5.00
4.อาชีพ		
รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	24	24.00
พนักงานบริษัท	15	15.00
ธุรกิจส่วนตัว	19	19.00
รับจ้างทั่วไป	3	3.00
แม่บ้าน	6	6.00
นักเรียน - นักศึกษา	28	28.00
อื่นๆ	5	5.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
5.รายได้ (ต่อเดือน)		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	24	24.00
5,000 – 10,000 บาท	26	26.00
10,001 – 25,000 บาท	34	34.00
25,001 – 40,000 บาท	14	14.00
มากกว่า 40,00 บาท	2	2.00
6.ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพฯ บริเวณเขตบางเขน	85	85.00
กรุงเทพฯ นอกเขตบางเขน	13	13.00
ต่างจังหวัด	2	2.00
7.สถานภาพทางครอบครัว		
โสด	52	52.00
สมรสแล้วหรือมีครอบครัวแล้ว	48	48.00
8.กลุ่มนันทนาการ		
มาเพียงคนเดียว	19	19.00
กลุ่มเพื่อน	26	26.00
กลุ่มครอบครัว	28	28.00
กลุ่มชมรม	27	27.00
9.เคยมาเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา ก่อนหน้านี้หรือไม่		
เคย	85	85.00
ไม่เคย	15	15.00
10.ท่านตัดสินใจที่จะมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราเพราะได้รับข่าวสารมาจากสื่อใด		
สื่อโทรทัศน์		
-ไม่ได้รับ	99	99.00
-ได้รับ	1	1.00
สื่อวิทยุ		
-ไม่ได้รับ	97	97.00
-ได้รับ	3	3.00
สื่อวารสาร-นิตยสารการท่องเที่ยว		
-ไม่ได้รับ	98	98.00
-ได้รับ	2	2.00

สื่ออินเทอร์เน็ต		
-ไม่ได้รับ	98	98.00
-ได้รับ	2	2.00
สื่อบุคคลในครอบครัว-ญาติพี่น้อง		
-ไม่ได้รับ	56	56.00
-ได้รับ	44	44.00
สื่อบุคคลอื่นๆ (เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู)		
-ไม่ได้รับ	35	35.00
-ได้รับ	65	65.00
สื่อหนังสือพิมพ์		
-ไม่ได้รับ	97	97.00
-ได้รับ	3	3.00
11. ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการมาเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา มากที่สุด		
วิ่งออกกำลังกาย	53	53.00
เล่นกีฬาอื่น ๆ	31	31.00
ว่ายน้ำออกกำลังกาย	4	4.00
พาครอบครัวลูกหลานมาพักผ่อน	7	7.00
อื่นๆ	5	5.00
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.0 มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีอาชีพนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีรายได้ 10,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 ที่อยู่ปัจจุบันกรุงเทพ ฯ บริเวณเขตบางเขน คิดเป็นร้อยละ 85.0 มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวคือกลุ่มครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.0 เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา คิดเป็นร้อยละ 85.0 ได้รับข่าวสารจากบุคคลอื่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 และมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 53.00

ตารางที่ 2 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

รายการ	ระดับทัศนคติ					
	น้อย (%)	ปาน กลาง (%)	มาก (%)	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความสะดวกสบายในการเดินทาง	4 (4.0)	27 (27.0)	68 (68.0)	3.95	0.925	สูง
2. มีป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ชัดเจน	25 (25.0)	35 (35.0)	40 (40.0)	3.24	1.055	ปานกลาง
3. สถานที่ค้นหาได้ง่าย	3 (39.0)	44 (44.0)	61 (61.0)	3.75	0.770	สูง
4. สถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย	21 (21.0)	26 (26.0)	43 (43.0)	3.18	1.226	ปานกลาง
5. จำนวนห้องน้ำ/ ห้องอาบน้ำ มีบริการอย่าง เพียงพอ	36 (36.0)	30 (30.0)	34 (34.0)	2.97	1.159	ปานกลาง
6. บริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย	15 (15.0)	38 (38.0)	47 (47.0)	3.42	1.112	ปานกลาง
7. เส้นทางการใช้จักรยาน	23 (23.0)	44 (44.0)	33 (33.0)	3.12	1.157	ปานกลาง
8. การดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆ	35 (35.0)	41 (41.0)	24 (24.0)	2.87	1.116	ปานกลาง
9. การออกกำลังกายแอโรบิก และรำไทเก๊ก	10 (10.0)	41 (41.0)	9 (9.0)	3.51	0.904	ปานกลาง
10. มีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน	42 (42.0)	29 (29.0)	29 (29.0)	2.79	1.233	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม				3.28	0.764	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 และเมื่อแยกพิจารณาพบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 3.95 รองลงมา ได้แก่ สถานที่ค้นหาได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก มีค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมา ได้แก่ บริเวณมีความสะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ย 3.42 และทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายครบครัน มีค่าเฉลี่ย 2.79

ตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสวนกีฬาฟาร์มอินทรา

การเดินทางสู่สวนกีฬาฟาร์มอินทรา	ระดับความพึงพอใจ					
	น้อย (%)	ปานกลาง (%)	มาก (%)	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง	4 (19.0)	15 (44.0)	81 (81.0)	4.14	0.817	สูง
2. สุขภาพร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรงขึ้น	3 (14.0)	11 (52.0)	86 (86.0)	4.17	0.739	สูง
3. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	27 (27.0)	37 (37.0)	36 (36.0)	3.07	1.027	ปานกลาง
4. ภูมิทัศน์ของสวนกีฬามีความร่มรื่น	6 (6.0)	24 (24.0)	70 (70.0)	3.95	0.957	สูง
5. ความปลอดภัยภายในบริเวณลานกีฬาโดยรวม	16 (16.0)	35 (35.0)	49 (49.0)	3.37	1.169	ปานกลาง
6. ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน	3 (3.0)	23 (23.0)	74 (74.0)	4.04	0.828	สูง
7. มีเวลาให้ครอบครัวมากขึ้น	7 (7.0)	18 (18.0)	75 (75.0)	3.91	0.830	สูง
เฉลี่ยรวม				3.82	0.657	สูง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.82 และเมื่อแยกพิจารณา พบว่าทัศนคติความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมา ได้แก่ ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง มีค่าเฉลี่ย 4.14 ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความปลอดภัยภายในบริเวณลานกีฬาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.37 และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.07

4.2 ปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	- (0.0)	- (0.0)	23 (23.0)	36 (36.0)	4 (4.0)	63 63.0
	หญิง	- (0.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	21 (21.0)	9 (9.0)	37 37.0
รวม		- (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 10.806^* \text{ df.} = 3 \text{ P-Value} = .013$$

จากตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 36.0) รองลงมา ได้แก่ เพศหญิง มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 21.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวน
กีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ต่ำกว่า 14 ปี	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	7 (7.0)	- (0.0)	9 9.0
	14-25 ปี	- (0.0)	- (0.0)	8 (8.0)	13 (13.0)	4 (4.0)	25 25.0
	26-40 ปี	- (0.0)	1 (1.0)	8 (8.0)	20 (20.0)	3 (3.0)	32 32.0
	41-60 ปี	- (0.0)	1 (1.0)	8 (8.0)	15 (15.0)	5 (5.0)	28 28.0
	มากกว่า 60 ปี	- (0.0)	- (0.0)	3 (3.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	6 6.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 7.281 \quad df. = 12 \quad P\text{-Value} = .838$$

จากตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวน
กีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 26-40 ปี มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 20.0)
รองลงมา ได้แก่ มีอายุ 41-60 ปี มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 15.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มี
ต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ที่มาสวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	4 (4.0)	11 11.0
	มัธยมศึกษา	- (0.0)	- (0.0)	10 (10.0)	12 (12.0)	4 (4.0)	26 26.0
	ปวช./ปวส. หรือเทียบเท่า	- (0.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	12 (12.0)	1 (1.0)	20 20.0
	ปริญญาตรี	- (0.0)	- (0.0)	12 (12.0)	25 (25.0)	1 (1.0)	38 38.0
	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	3 (3.0)	5 5.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 26.554^* \text{ df.} = 12 \text{ P-Value} = .009$$

จากตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก(ร้อยละ 25.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และ ปวช./ปวสหรือเทียบเท่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในจำนวนที่เท่ากัน(ร้อยละ 12.0) ขณะที่ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง(ร้อยละ 12.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวน
กีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	รับราชการ- รัฐวิสาหกิจ	- (0.0)	1 (1.0)	5 (5.0)	13 (13.0)	5 (5.0)	24 24.0
	พนักงานบริษัท	- (0.0)	- (0.0)	10 (10.0)	5 (5.0)	0 (0.0)	15 15.0
	ธุรกิจส่วนตัว	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	15 (15.0)	2 (2.0)	19 19.0
	รับจ้างทั่วไป	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	- (0.0)	3 3.0
	แม่บ้าน	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	3 (3.0)	6 6.0
	นักเรียน-นักศึกษา	- (0.0)	- (0.0)	9 (9.0)	17 (17.0)	2 (2.0)	28 28.0
	อื่น ๆ	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	3 (3.0)	1 (1.0)	5 5.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 28.498 \quad df. = 18 \quad P\text{-Value} = .055$$

จากตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน-นักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 17.0) รองลงมา ได้แก่ มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 15.0) ขณะที่ มีอาชีพพนักงานบริษัท มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 10.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวน
กีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	- (0.0)	- (0.0)	6 (6.0)	14 (14.0)	4 (4.0)	24 24.0
	50,001-10,000 บาท	- (0.0)	1 (1.0)	9 (9.0)	13 (13.0)	3 (3.0)	26 26.0
	10,001-25,000 บาท	- (0.0)	- (0.0)	9 (9.0)	21 (21.0)	4 (4.0)	34 34.0
	25,001-40,000 บาท	- (0.0)	- (0.0)	4 (4.0)	8 (8.0)	2 (2.0)	14 14.0
	มากกว่า 40,001 บาท	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	- (0.0)	2 2.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 4.634 \quad df. = 12 \quad P - Value = .969$$

จากตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ กับ ความพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวน
กีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 - 25,000 บาท มีความพึงพอใจในระดับ
มาก(ร้อยละ 21.0) รองลงมา ได้แก่ มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ
14.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ที่อยู่ปัจจุบัน กับความพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ที่อยู่ปัจจุบัน	กรุงเทพฯ บริเวณ เขตบางเขน	- (0.0)	1 (1.0)	28 (28.0)	45 (45.0)	11 (11.0)	85 85.0
	กรุงเทพฯ นอก เขตบางเขน	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	13 13.0
	ต่างจังหวัด	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	- (0.0)	2 2.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 5.364 \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .498$$

จากตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ที่อยู่ปัจจุบัน กับ ความพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยงส่วนใหญ่มีที่อยู่กรุงเทพฯ-บริเวณเขตบางเขน มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 45.0) รองลงมา ได้แก่ มีที่อยู่กรุงเทพฯ-นอกเขตบางเขน มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 10.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ พบว่า ที่อยู่ปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทางครอบครัว กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยงที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพ ทาง ครอบครัว	โสด	- (0.0)	1 (1.0)	14 (14.0)	34 (34.0)	3 (3.0)	52 52.0
	สมรสแล้ว หรือมี ครอบครัวแล้ว	- (0.0)	- (0.0)	15 (15.0)	23 (23.0)	10 (10.0)	48 48.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 6.777 \text{ df.} = 3 \text{ P-Value} = .079$$

จากตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพครอบครัวของนักท่องเที่ยงที่มีต่อสวนกีฬา
รามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยงส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 34.0)
รองลงมา มีสถานภาพสมรสแล้วหรือมีครอบครัวแล้ว มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 23.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า สถานภาพครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยงที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มนักท่องเที่ยว กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
กลุ่ม นักท่องเที่ยว	มาเพียงคนเดียว	- (0.0)	- (0.0)	5 (5.0)	13 (13.0)	1 (1.0)	19 19.0
	กลุ่มเพื่อน	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	22 (22.0)	2 (2.0)	26 26.0
	กลุ่มครอบครัว	- (0.0)	- (0.0)	5 (5.0)	14 (14.0)	9 (9.0)	28 28.0
	กลุ่มชมรม	- (0.0)	1 (1.0)	17 (17.0)	8 (8.0)	1 (1.0)	27 27.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 37.588^* \text{ df.} = 9 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยว กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มเพื่อน มีความพึงพอใจ
ในระดับมาก(ร้อยละ 22.0) รองลงมา ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มครอบครัว มีความพึงพอใจในระดับ
มาก(ร้อยละ 14.0) ขณะที่ กลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มชมรม มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 17.0)
ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราก่อนหน้านี้
กับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

สถานภาพ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
คุณเคยมา เที่ยวที่สวน กีฬาราม อินทรา	เคย	- (0.0)	- (0.0)	24 (24.0)	49 (49.0)	12 (12.0)	85 85.0
	ไม่เคย	- (0.0)	1 (1.0)	5 (5.0)	8 (8.0)	1 (1.0)	15 15.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 6.367 \quad df. = 3 \quad P - Value = .095$$

จากตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราก่อนหน้านี้ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยว มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 49.0) รองลงมา ไม่เคยมาเที่ยว มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 8.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราก่อนหน้านี้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อโทรทัศน์

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อโทรทัศน์	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	28 (28.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	99 99.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	- (0.0)	- (0.0)	1 1.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 2.473 \text{ df.} = 3 \text{ P-Value} = .480$$

จากตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อโทรทัศน์ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 57.0) รองลงมา ได้แก่ ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 1.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจนักท่องเที่ยว
มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวิทยุ

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อวิทยุ	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	27 (27.0)	56 (56.0)	13 (13.0)	97 97.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	- (0.0)	3 3.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 2.250 \quad df. = 3 \quad P\text{-Value} = .522$$

จากตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวิทยุ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้รับ มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 56.0) รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ร้อยละ 27.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวิทยุ

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยว
มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวารสาร-นิตยสารการท่องเที่ยว

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อวารสาร- นิตยสารการ ท่องเที่ยว	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	28 (28.0)	56 (56.0)	13 (13.0)	98 98.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	- (0.0)	2 2.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = .614 \quad df. = 3 \quad P\text{-Value} = .893$$

จากตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวารสาร-นิตยสารการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 56.0) รองลงมา ได้แก่ ได้รับข่าวสารมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 28.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อวารสาร-นิตยสารการท่องเที่ยว

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยว มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่ออินเทอร์เน็ต

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อ อินเทอร์เน็ต	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	28 (28.0)	56 (56.0)	13 (13.0)	98 98.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	2 2.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = .614 \quad df. = 3 \quad P\text{-Value} = .893$$

จากตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 56.0) รองลงมา ได้แก่ ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 28.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่ออินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยว มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่นในครอบครัว-ญาติพี่น้อง

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อบุคคลอื่น ในครอบครัว- ญาติพี่น้อง	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	21 (21.0)	26 (26.0)	8 (8.0)	56 56.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	8 (8.0)	31 (31.0)	5 (5.0)	44 44.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 6.614 \text{ df.} = 3 \text{ P-Value} = .085$$

จากตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่นในครอบครัว-ญาติพี่น้อง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 31.0) รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ 26.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลในครอบครัว-ญาติพี่น้อง

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยว มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่น เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อบุคคลอื่น เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู	ไม่ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	6 (6.0)	25 (25.0)	4 (4.0)	35 35.0
	ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	23 (23.0)	32 (32.0)	9 (9.0)	65 65.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 5.218 \quad df. = 3 \quad P\text{-Value} = .157$$

จากตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่น เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 32.0) รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 25.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อบุคคลอื่น เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับ ความพึงพอใจนักท่องเที่ยว
มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อหนังสือพิมพ์

สื่อในการรับข่าวสาร		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สื่อ หนังสือพิมพ์	ไม่ได้รับ	- (0.0)	1 (1.0)	28 (28.0)	56 (56.0)	12 (12.0)	97 97.0
	ได้รับ	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	3 3.0
รวม		0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 1.338 \quad df. = 3 \quad P\text{-Value} = .720$$

จากตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อในการรับข่าวสาร กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 56.0) รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับข่าวสาร มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง(ร้อยละ 28.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า การรับข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

วัตถุประสงค์	ระดับความพึงพอใจ					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วิ่งออกกำลังกาย	- (0.0)	1 (1.0)	19 (19.0)	29 (29.0)	4 (4.0)	53 53.0
ขี่จักรยานออกกำลังกาย	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	0 0.0
เล่นกีฬาอื่น ๆ	- (0.0)	- (0.0)	7 (7.0)	20 (20.0)	4 (4.0)	31 31.0
ว่ายน้ำออกกำลังกาย	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	2 (2.0)	4 4.0
พาครอบครัวลูกหลานมาพักผ่อน	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	4 (4.0)	3 (3.0)	7 7.0
พาเพื่อนมาเที่ยว	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	0 0.0
อื่นๆ	- (0.0)	- (0.0)	3 (3.0)	2 (2.0)	- (0.0)	5 5.0
รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 18.550 \quad df. = 12 \quad P\text{-Value} = .100$$

จากตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์การมีวัตถุประสงค์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์มา เพื่อวิ่งออกกำลังกาย มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 29.0) รองลงมา ได้แก่ เพื่อเล่นกีฬาอื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก(ร้อยละ 20.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า วัตถุประสงค์ ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ความสะดวกสบาย ในการเดินทาง	น้อย	- (0.0)	- (0.0)	3 (3.0)	1 (1.0)	- (0.0)	4 4.0
	ปานกลาง	- (0.0)	1 (1.0)	13 (13.0)	11 (11.0)	2 (2.0)	27 27.0
	มาก	- (0.0)	1 (1.0)	13 (13.0)	45 (45.0)	11 (11.0)	69 69.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 15.909^* \quad df. = 12 \quad P\text{-Value} = .014$$

จากตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติมาก มีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 45.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจปานกลาง และนักท่องเที่ยวมีทัศนคติมากมีระดับความพึงพอใจปานกลาง(ร้อยละ 13.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านความสะดวกสบายในการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านมีป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ชัดเจน

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
มีป้ายบอกทางและ ป้ายสื่อความหมาย ต่าง ๆ ชัดเจน	น้อย	- (0.0)	- (0.0)	13 (13.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	25 25.0
	ปานกลาง	- (0.0)	1 (1.0)	8 (8.0)	24 (24.0)	2 (2.0)	35 35.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	8 (8.0)	23 (23.0)	9 (9.0)	40 40.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 14.768^* \quad df. = 12 \quad P\text{-Value} = .022$$

จากตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านมีป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ชัดเจน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 24.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติมากมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 23.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านมีป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ ชัดเจน มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่ตั้งหาได้ง่าย

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานที่ตั้งหาได้ง่าย	น้อย	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	- (0.0)	3 3.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	15 (15.0)	19 (19.0)	2 (2.0)	36 36.0
	มาก	- (0.0)	1 (1.0)	13 (13.0)	36 (36.0)	11 (11.0)	61 61.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 7.212 \quad df. = 6 \quad P\text{-Value} = .302$$

จากตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่ตั้งหาได้ง่าย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติมากมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 36.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติปานกลางในระดับความพึงพอใจมาก (ร้อยละ 19.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านสถานที่ตั้งหาได้ง่าย ไม่มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานที่จอดรถ สะดวกสบาย และ ปลอดภัย	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	20 (20.0)	10 (10.0)	- (0.0)	31 31.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	6 (6.0)	18 (18.0)	2 (2.0)	26 26.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	3 (3.0)	29 (29.0)	11 (11.0)	43 43.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 37.879^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติมากมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 29.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติน้อยมีระดับความพึงพอใจปานกลาง(ร้อยละ 20.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านจำนวนห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ มีบริการอย่างเพียงพอ

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนห้องน้ำ/ห้อง อาบน้ำ มีบริการ อย่างเพียงพอ	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	19 (19.0)	16 (16.0)	- (0.0)	36 36.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	8 (8.0)	21 (21.0)	1 (1.0)	30 30.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	20 (20.0)	12 (12.0)	34 34.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 36.859^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านจำนวนห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ มีบริการอย่างเพียงพอ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก (ร้อยละ 21.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติมากมีความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 20.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านจำนวนห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ มีบริการอย่างเพียงพอ มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านบริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
บริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	11 (11.0)	3 (3.0)	- (0.0)	15 15.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	15 (15.0)	20 (20.0)	3 (3.0)	38 38.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	3 (3.0)	34 (34.0)	10 (10.0)	47 47.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 36.419^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านบริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติมาก มีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 34.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 20.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านบริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านเส้นทางการใช้จักรยาน

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เส้นทางการใช้ จักรยาน	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	12 (12.0)	10 (10.0)	- (0.0)	23 23.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	17 (17.0)	25 (25.0)	2 (2.0)	44 44.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	- (0.0)	22 (22.0)	11 (11.0)	33 33.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 35.769^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านเส้นทางการใช้จักรยาน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก (ร้อยละ 25.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติมากมีระดับความพึงพอใจมาก (ร้อยละ 22.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านเส้นทางการใช้จักรยาน มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านการดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การดูแลเอาใจใส่ ของเจ้าหน้าที่ใน ส่วนต่าง ๆ	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	23 (23.0)	9 (9.0)	2 (2.0)	35 35.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	5 (5.0)	33 (33.0)	3 (3.0)	41 41.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	1 (1.0)	15 (15.0)	8 (8.0)	24 24.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$X^2 = 47.408^* \quad df. = 6 \quad P - Value = .000$$

จากตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านการดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 33.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติน้อยมีระดับความพึงพอใจปานกลาง(ร้อยละ 23.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านการดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านการออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การออกกำลังกาย แอโรบิก และรำไท เก๊ก	น้อย	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	4 (4.0)	4 (4.0)	10 10.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	21 (21.0)	19 (19.0)	- (0.0)	41 41.0
	มาก	- (0.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	34 (15.0)	9 (9.0)	49 49.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 28.109^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านการออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติมากในระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 34.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจปานกลาง(ร้อยละ 21.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านการออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ
สวนกีฬารามอินทรา ด้านมีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน

ทัศนคติ		ระดับความพึงพอใจ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
มีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน	น้อย	- (0.0)	1 (1.0)	23 (23.0)	14 (14.0)	4 (4.0)	42 42.0
	ปานกลาง	- (0.0)	- (0.0)	4 (4.0)	24 (24.0)	1 (1.0)	29 29.0
	มาก	- (0.0)	- (0.0)	2 (2.0)	19 (19.0)	8 (8.0)	29 29.0
	รวม	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (29.0)	57 (57.0)	13 (13.0)	100 100.0

$$\chi^2 = 33.235^* \text{ df.} = 6 \text{ P-Value} = .000$$

จากตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา ด้านมีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคตินักท่องเที่ยวมีทัศนคติปานกลางมีระดับความพึงพอใจมาก(ร้อยละ 24.0) รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีทัศนคติน้อยมีระดับความพึงพอใจปานกลาง(ร้อยละ 23.0)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติด้านมีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน มีความสัมพันธ์ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1 สรุปผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 63.0 มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีอาชีพนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีรายได้ 10,001-25,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 34.0 ที่อยู่ปัจจุบันกรุงเทพฯ-บริเวณเขตบางเขน คิดเป็นร้อยละ 85.0 มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวคือกลุ่มครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.0 เคยมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทรา คิดเป็นร้อยละ 85.0 ได้รับข่าวสารจากบุคคลอื่นมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 65.0 และมีวัตถุประสงค์เพื่อวิ่งออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 53.0

2 สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

2.1 ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 และเมื่อแยกพิจารณาพบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 3.95 รองลงมา ได้แก่ สถานที่ตั้งหาได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การออกกำลังกายแอโรบิคและรำไทเก๊ก มีค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมา ได้แก่ บริเวณมีความสะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ย 3.42 และทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายครบคั้น มีค่าเฉลี่ย 2.79

2.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.82 และเมื่อแยกพิจารณา พบว่าทัศนคติความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมา ได้แก่ ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง มีค่าเฉลี่ย 4.14 ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความปลอดภัยในบริเวณลานกีฬาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.37 และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.07

3 ปัจจัยความสัมพันธ์ที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า

- 3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ขณะที่ อายุ รายได้ อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา
- 3.2 ปัจจัยด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางคมนาคม สถานที่ การบริการของเจ้าหน้าที่ และคุณภาพสวนสาธารณะ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสารและทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลที่ได้รับจากการวิจัย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

1.1 ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษาพบว่า ระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 และเมื่อแยกพิจารณาพบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความสะดวกสบายในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 3.95 รองลงมา ได้แก่ สถานที่ตั้งหาได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การออกกำลังกายแอโรบิคและรำไทเก๊ก มีค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมา ได้แก่ บริเวณมีความสะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ย 3.42 และทัศนคติของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย 2.79

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ นอร์เบิร์ต วีเนอร์(2545)ได้กล่าวไว้ว่า ในด้านมาตรฐานการกระจาย คือระยะทางเดินไปใช้สวนเป็นหลัก โดยเฉพาะสวนระดับละแวกบ้านและชุมชนในบางกรณี ระยะนกบินหรือระยะที่วัดตรงในแผนที่อาจนำมาใช้ไม่ได้ เช่น สวนที่ห่างจากย่านพักอาศัยเพียง ๑๐๐ เมตร แต่มีถนนใหญ่ ทางรถไฟ หรือทางน้ำขวางกั้น ดังนั้น การกระจายจึงถือระยะเดินทางจริงที่ระดับดินและความปลอดภัยในการเข้าถึงเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กิตติคุณเดชา บุญค้ำ(2550) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าถึงสะดวก ทางเข้าเชื่อมโยงระบบขนส่งมวลชนหรือชุมชน ให้ความสำคัญทางเดินเท้า แยกทางรถยนต์ ทางที่จอดรถ มีความปลอดภัยสูงทั้งอาชญากรรมจากอุบัติเหตุ สวนสาธารณะจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ที่หลากหลายตามความเหมาะสม และจะต้องมีการจัดวาง และออกแบบที่พิถีพิถัน ไม่ให้เกิดการรบกวนระหว่างกิจกรรม

1.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.82 และเมื่อแยกพิจารณา พบว่าทัศนคติความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับสูงที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมา ได้แก่ ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง มีค่าเฉลี่ย 4.14 ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความปลอดภัยในบริเวณลานกีฬาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.37 และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.07

ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กิตติคุณเดชา บุญค้ำ(2550) ได้กล่าวไว้ว่า สวนสาธารณะยุคปัจจุบันผู้ใช้ ในวัยทำงาน ต้องการนันทนาการแบบกระฉับกระเฉง (Active Recreation) มากกว่าแบบผ่อนคลาย (Passive Recreation) เช่นเดียวกับวัยเด็ก และวัยรุ่นที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพร่างกาย ที่สมบูรณ์ มีอิสระในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ที่สามารถผ่อนคลายอารมณ์ มีความร่าเริง สบายใจ เยียวละเอียดดูแลรักษาง่าย ช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีภายใน และระหว่างครอบครัว เช่น ปู่ย่า/พ่อแม่ วัยทำงาน/วัยรุ่น และเด็กเล็กสามารถมาที่สวนเดียวกันได้โดยไม่เบื่อ มีกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ หรือแม่บ้านที่ว่างในระหว่างเวลากลางวันได้มา

ร่วมให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปริญา พึ่งประสิทธิ์(2541:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การออกกำลังกาย ถือเป็นพฤติกรรม ที่สามารถชะลอความเสื่อมของสภาวะของสุขภาพ การออกกำลังกายเพิ่มขึ้นส่งผลให้มีภาวะสุขภาพ ดีมีพฤติกรรมออกกำลังกายที่ต่อเนื่องและคงทน

1.3 เพศ กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษาพบว่า เพศ กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และ เพศหญิง ในอัตราร้อยละ 36.0 และ 27.0 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 10.806 ที่ระดับ .05 เท่ากับ .013 พบว่า เพศ สัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิศิษฎ์ ธรรมศรี (2547:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร.๙ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกันทางด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในสวนหลวง ร.๙ มีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร.๙ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 ระดับการศึกษา กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมา มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับการศึกษาประถมศึกษา และ มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในอัตราร้อยละ 25.0, 12.0, 12.0, 6.0 และ 2.0 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 26.554 ที่ระดับ .05 เท่ากับ .009 พบว่า ระดับการศึกษา สัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เมตตา เศวตเลข (2539:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ : ศึกษาเฉพาะกรณี สวนสัตว์ดุสิต พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.5 กลุ่มนักท่องเที่ยว กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มเพื่อน รองลงมา เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเพียงคนเดียว และกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มชมรม ในอัตราร้อยละ 22.0, 14.0, 13.0 และ 8.0 ตามลำดับเมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 37.588 ที่ระดับ .05 เท่ากับ 0.000 พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว สัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวรี เจริญสวัสดิ์ (2543:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ระดับความพึงพอใจและปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เพื่อ นันทนาการ โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก ปัจจัยที่มีความ สัมพันธ์ต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยกลุ่มที่มีความคาดหวังต่อการพักผ่อนหย่อนใจ ในระดับสูงมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่ม ที่มีความคาดหวังปานกลางและต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ก.สำหรับการดำเนินงานวิจัยไปใช้

1. สนามทางเดิน ทางวิ่ง ควรมีป้ายบอกการจราจรให้ชัดเจน ทางวิ่งมีหลุม บ่อ จำนวนมาก ทำให้มีนักวิ่งบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก ควรสร้างรั้วกั้นอาณาเขตให้เป็นสัดส่วน ควรเพิ่มห้องน้ำบริเวณเนินภูเขา
2. ทางวิ่งควรลาดยางแบบเดียวกับสนามแข่งกรีฑา และขยายความกว้างให้มากขึ้น
3. มีการนำจักรยานยนต์ ขาเล็งมาวิ่งในสวนกีฬา
4. มีชุมชนแออัดมาอาศัยภายในสวนกีฬาและตี๋มสุรา พร้อมกับสร้างปัญหาให้กับประชาชนที่มาวิ่งออกกำลังกาย เช่น พุดจาหยาบค้าย ไซซ์ของลับกับผู้หญิงที่วิ่งผ่าน ขับรถเฉี่ยวคนที่ออกกำลังกาย
5. ห้องฟิตเนสควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการให้บริการ และแนะนำการออกกำลังกายอย่างถูกวิธี ด้วยกิริยาที่สุภาพกับประชาชนที่มาใช้บริการ
6. อุปกรณ์ในห้องฟิตเนส มีน้อย ขำรุดบอย ขาดการซ่อมบำรุง ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล และยังมีคนสูบบุหรี่อยู่
7. สนามแบคมินตันไม่เพียงพอควรเพิ่มให้มากขึ้น

8. สนามเบตองควรมีสถาตามสนามตามเดิม ชาติไฟส่องสว่าง และควรทำประตูเข้า ออก ด้านหมู่บ้านไปรษณีย์เพิ่ม
9. ควรมีบริการน้ำดื่ม โดยเฉพาะในโรงยิม
10. ควรเพิ่มโรงยิม ไว้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่นแอโรบิค รำไทเก๊ก สำหรับช่วงฤดูฝน
11. ลำโพง เครื่องเสียงที่ใช้เดินแอโรบิค มีคุณภาพต่ำ
12. ห้องอาบน้ำ ห้องส้วม ไม่เพียงพอ และควรมีแม่บ้านดูแลประจำ
13. ชมรมป้องกันชาติสถานที่ฝึกซ้อม
14. ไฟส่องสว่างในสนามบาส เทนนิส ตะกร้อ ตั้งผิดทิศทาง และชาติไฟส่องด้านข้างของแต่และสนาม

ข. สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพแบบสัมภาษณ์ เจาะลึก ถึงผู้อำนวยการ สอนกีฬารามอินทรา และประชาชนผู้ให้บริการสอนกีฬารามอินทรา
2. ควรศึกษาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค(SWOT analysis) ของสอนกีฬารามอินทรา เพื่อทราบข้อเท็จจริงต่างๆ และนำมาใช้ ปรับปรุง วางแผน และพัฒนาสอนกีฬารามอินทราให้เป็นที่รู้จัก และมาเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

การศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยการรับข้อมูลข่าวสารและทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ
นักท่องเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการสวนกีฬาราม
อินทรา และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของหลักสูตรการสื่อสารท่องเที่ยวและบันเทิงของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกริก คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและใช้เป็นข้อมูลเพื่อการสรุปผลการศึกษาในลักษณะภาพรวม ซึ่งมีได้
ก่อให้เกิดความเสียหายต่อท่านแต่ประการใด หากแต่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณที่ทุก
ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบคำถามครั้งนี้

กรุณาตอบแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือก และเขียนข้อคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมในช่องว่าง
ส่วนที่ 1 เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 เพศ

- 1 () ชาย
2 () หญิง

2 อายุ

- 1 () ต่ำกว่า 14 ปี
2 () 14 - 25 ปี
3 () 26 - 40 ปี
4 () 41 - 60 ปี
5 () มากกว่า 60 ปี

3 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

- 1 () ประถมศึกษา
2 () มัธยมศึกษา
3 () ปวช/ปวส หรือเทียบเท่า
4 () ปริญญาตรี
5 () สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4 อาชีพ

- 1 () รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ
2 () พนักงานบริษัท
3 () ธุรกิจส่วนตัว
4 () รับจ้างทั่วไป
5 () แม่บ้าน
6 () นักเรียน-นักศึกษา
7 () อื่นๆ(ระบุ).....

5 รายได้ (ต่อเดือน)

- 1 () ต่ำกว่า 5,000 บาท
2 () 5,000-10,000 บาท
3 () 10,001-25,000 บาท
4 () 25,001-40,000 บาท
5 () มากกว่า 40,000 บาท

6 ที่อยู่ปัจจุบัน

- 1 () กรุงเทพฯบริเวณเขตบางเขน
2 () กรุงเทพฯนอกเขตบางเขน
3 () ต่างจังหวัด(ระบุ).....

7 สถานภาพทางครอบครัว

- 1 () โสด
2 () สมรสแล้วหรือมีครอบครัวแล้ว

9 ท่านเคยมาเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรา ก่อนหน้านี้หรือไม่

- 1 () เคย 2 () ไม่เคย

8 กลุ่มนักท่องเที่ยว

- 1 () มาเพียงคนเดียว
2 () กลุ่มเพื่อน
3 () กลุ่มครอบครัว
4 () กลุ่มชมรม
5 () กลุ่มสถาบัน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของนักท่องเที่ยว

10 ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารการมาเที่ยวสวนกีฬารามอินทราจากสื่อใดต่อไปนี้หรือไม่	ได้รับ	ไม่ได้รับ
1 สื่อโทรทัศน์		
2 สื่อวิทยุ		
3 สื่อวารสาร - นิตยสารการท่องเที่ยว		
4 สื่ออินเทอร์เน็ต		
5 สื่อบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง		
6 สื่อบุคคลอื่นๆ (เช่น เพื่อน คนรู้จัก ครู)		
7 สื่อหนังสือพิมพ์		

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเข้ามาเที่ยวที่สวนกีฬา รามอินทรา

11 ท่านมีวัตถุประสงค์ใดในการมาเที่ยวที่สวนกีฬารามอินทรามากที่สุด(ตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1 () วิ่งออกกำลังกาย
2 () ขี่จักรยานออกกำลังกาย
3 () เล่นกีฬาอื่นๆ
4 () ว่ายน้ำออกกำลังกาย
5 () พาทครอบครัวลูกหลานมาพักผ่อน
6 () พาเพื่อนมาเที่ยว
7 () อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับด้านทัศนคติที่มีต่อสวนกีฬารามอินทรา

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสะดวกสบายในการเดินทาง					
2. มีป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายต่างๆชัดเจน					
3. สถานที่ค้นหาได้ง่าย					
4. สถานที่จอดรถสะดวกสบาย และปลอดภัย					
5. จำนวนห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ มีบริการอย่างเพียงพอ					
6. บริเวณมีความสะอาด เรียบร้อย					
7. เส้นทางการใช้จักรยาน					
8. การดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆ					
9. การออกกำลังกายแอโรบิกและรำไทเก๊ก					
10. มีอุปกรณ์การออกกำลังกายครบครัน					

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสวนกีฬารวมอินทรา

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้สึกทางด้านจิตใจแจ่มใสปลอดโปร่ง					
2. สุขภาพร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรงขึ้น					
3. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ออกกำลังกายมีคุณภาพและประสิทธิภาพ					
4. ภูมิทัศน์ของสวนกีฬามีความร่มรื่น					
5. ความปลอดภัยภายในบริเวณลานกีฬาโดยรวม					
6. ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน					
7. มีเวลาให้ครอบครัวมากขึ้น					

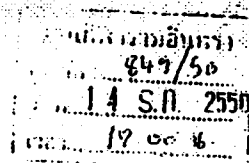
ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะของท่านต่อสวนกีฬา

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในครั้งนี้

คณะมนตรี
มหาวิทยาลัยเกริก
43/1111 อนุสาวรีย์ - หลักสี่
ถนนรามอินทรา กรุงเทพฯ 10220

ที่ พิเศษ/2550

14 ธันวาคม 2550

เรื่อง อนุญาตให้เข้าสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อการทำสารนิพนธ์
เรียน หัวหน้าสวนกีฬารามอินทรา

ด้วย นายพงศ์สรรค์ แก้วพรสวรรค์ นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการ
สื่อสารการท่องเที่ยวและบันเทิง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ได้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ทักษะ
ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในการเข้ามาที่สวนกีฬารามอินทรา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาในหลักสูตรนี้ และผลของการศึกษาเรื่องนี้นับเป็นประโยชน์ต่อสวนกีฬารามอินทราเป็นอย่าง
ยิ่ง

ในการนี้ คณะฯ ใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาได้สำรวจเก็บข้อมูล และแจกแบบสอบถามให้แก่
กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 100 ชุด ระหว่างเดือนธันวาคม 2550 ถึง มกราคม 2551 โดยมอบหมายให้ผู้
ถือหนังสือฉบับนี้เป็นผู้ประสานงานในระหว่างนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา พันธุ์แน่น)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะนิเทศศาสตร์

โทร. 02-973-6738, 02-970-5820 ต่อ 643, 647

14 ๐๘ ๕๐

ที่ สกร. ๒ /2550

ศูนย์กีฬารามอินทรา
ถนนรามอินทรา ซอย 5
แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กทม.

21 ธันวาคม 2550

เรื่อง อนุญาตให้เข้าสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อการทำสารนิพนธ์

เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

อ้างถึง หนังสือคณะนิเทศศาสตร์ ที่ ทีเศษ/2550 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2550

ตามหนังสือที่ คณะนิเทศศาสตร์ ขออนุญาตให้เข้าสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อการทำสารนิพนธ์
ระหว่างเดือนธันวาคม 2550 ถึงมกราคม 2550 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ศูนย์กีฬารามอินทรา ยินดีอนุญาตให้ นายพงศ์สรรค์ แก้วพรสวรรค์ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกริก ได้เข้าสำรวจเก็บข้อมูล และหลังจากการประเมินผลแล้ว ทางศูนย์ฯ ขอผลสรุปของงานวิจัยด้วย
เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ประโยชน์กิจกรรมในงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายภาณุคง น้อยรัมย์)
เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ ๑
หัวหน้าศูนย์กีฬารามอินทรา กองการศึกษา

โทร. 0 2552 8044

โทรสาร 0 2552 8044

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

สมควร กวียะ. ภาพประชาสัมพันธ์ใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2547.

_____ ทฤษฎีการสื่อสารประยุกต์ กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์, 2546.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8, 41 :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์-

การพิมพ์, 2533.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาการจูงใจ กรุงเทพฯ : สถาบันการบริหารและจิตวิทยา, 2533.

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อมมูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบ

และวางแผน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัทธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด,

2543.

ดิเรก ฤกษ์หว่าย. การทำการเปลี่ยนแปลง : เน้นกระบวนการเผยแพร่กระจายนวัตกรรม.

กรุงเทพมหานคร : เฉลิมชาญการพิมพ์, 2528.

สมควร กวียะ. ทฤษฎีไซเบอร์เนติกส์ของนอร์เบิร์ต วีเนอร์ และทฤษฎีสารเวลา. รายงาน

การวิจัย เสนอที่ประชุมราชบัณฑิตยสถาน เมื่อวันที่ 20 มีนาคม, 2545.

ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. โครงการจัดทำมาตรการในการเพิ่ม

และการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนอย่างยั่งยืน. รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร. เสนอ

ต่อ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อเดือนมีนาคม, 2547.

กลุ่มงานพื้นที่สีเขียวและนันทนาการ กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ สำนักงานนโยบาย

และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. คู่มือการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียวใน

เขตชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร, 2547.

บทความในวารสาร

กิตติคุณเดชา บุญค้ำ. "สกุลไทย." ปดพีรดี 2743, 53 (2550).

_____ "สกุลไทย." ปดพีรดี 2744, 53 (2550).

เอกสารอื่นๆ

- ชรีณี เจริญใจ. "ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.
- ปริญญา พึ่งประสิทธิ์. "โปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของผู้สูงอายุ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- เมตตา เศวตเสถียร. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ : ศึกษาเฉพาะกรณี สวนสัตว์ดุสิต กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- เยาวรี เจริญสวัสดิ์. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เพื่อนันทนาการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- วิศิษฎ์ ธรรมศรี. "ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านนันทนาการในสวนหลวง ร.9." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

Books

- D Krech, RS Crutchfield, EL Ballachey. Individual in society. New York : McGraw-Hill, 1962.
- Maslow. Motivation and personality. New York : Harper and Row.
- Ott Omney, Of the Job Living-a Modern Concept of Reaction and Its Place in The Post War World, New York : A. S. Barnes & Co, 1945.
- Shelley, Maynard W. Responding to Social Change. Pennsylvania : Dow den, Hutchison, 1975.
- Tiffin, Joseph, and McCormick, Ernest J., Industrial Psychology. Prentice-Hall, 1965.
- Wolman ,Benjamin B. 1973. Dictionary of Behavioral Science Van. No strand : Reinhold Company, 1973.

ประวัติการศึกษา(และการทำงาน)ของผู้เขียน

ชื่อ - สกุล พงศ์สรรค์ แก้วพรสวรรค์
วัน /เดือน/ ปีเกิด 2 มิถุนายน 2518
สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542 ปริญญาตรี สาขาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2545 ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการประเมินสังหาริมทรัพย์
 คณะพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2542-ปัจจุบัน ผู้ประเมินทรัพย์สิน
 บริษัท ศศิวิฑา จำกัด